

Contra pestilentiam; sermo medicinalis. Quaestio de fuga pestis / [Gabriel Biel].

Contributors

Biel, Gabriel, -1495.

Publication/Creation

[Hagenau] : [H. Gran], [1510]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/mrzskr6u>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

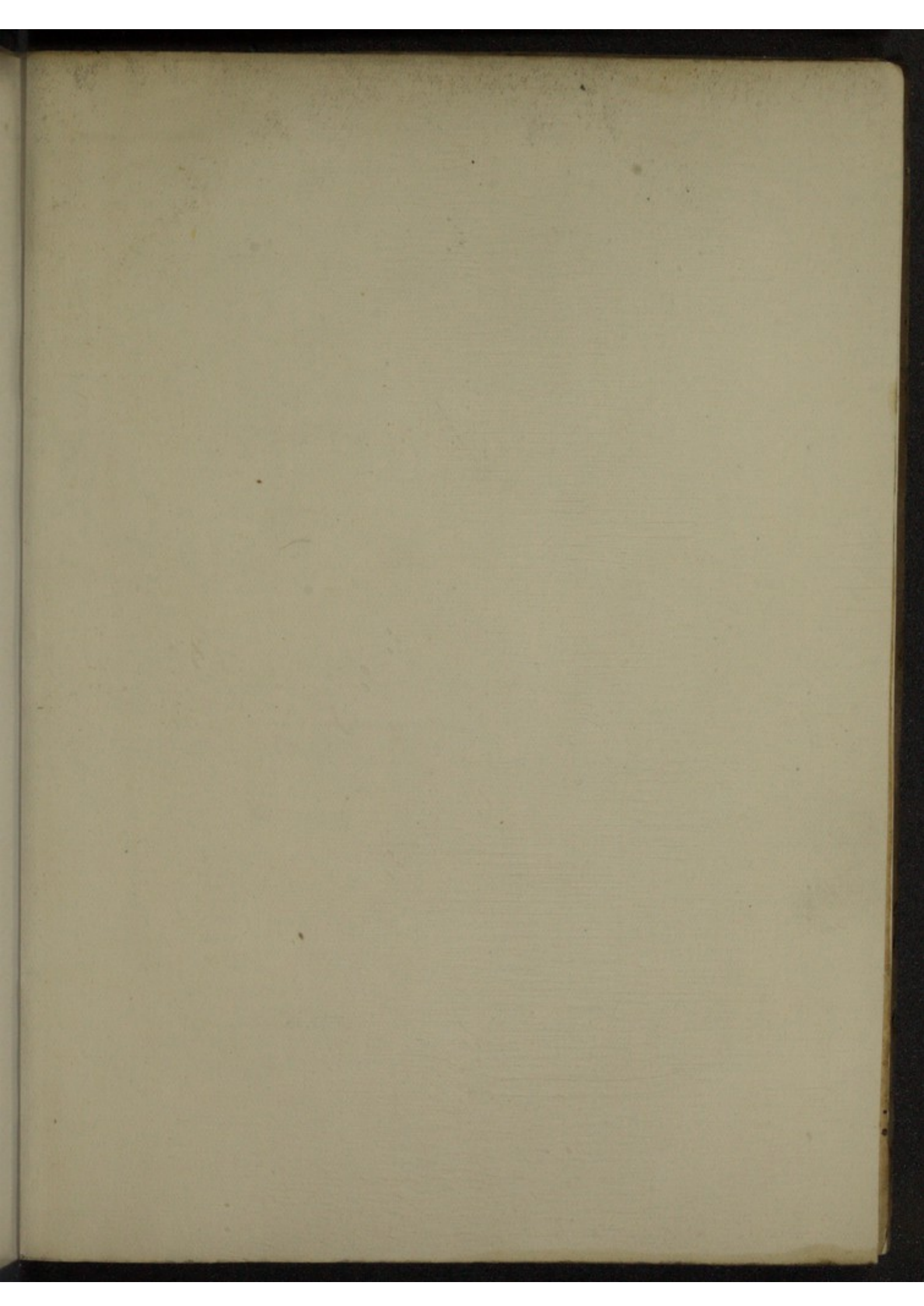
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

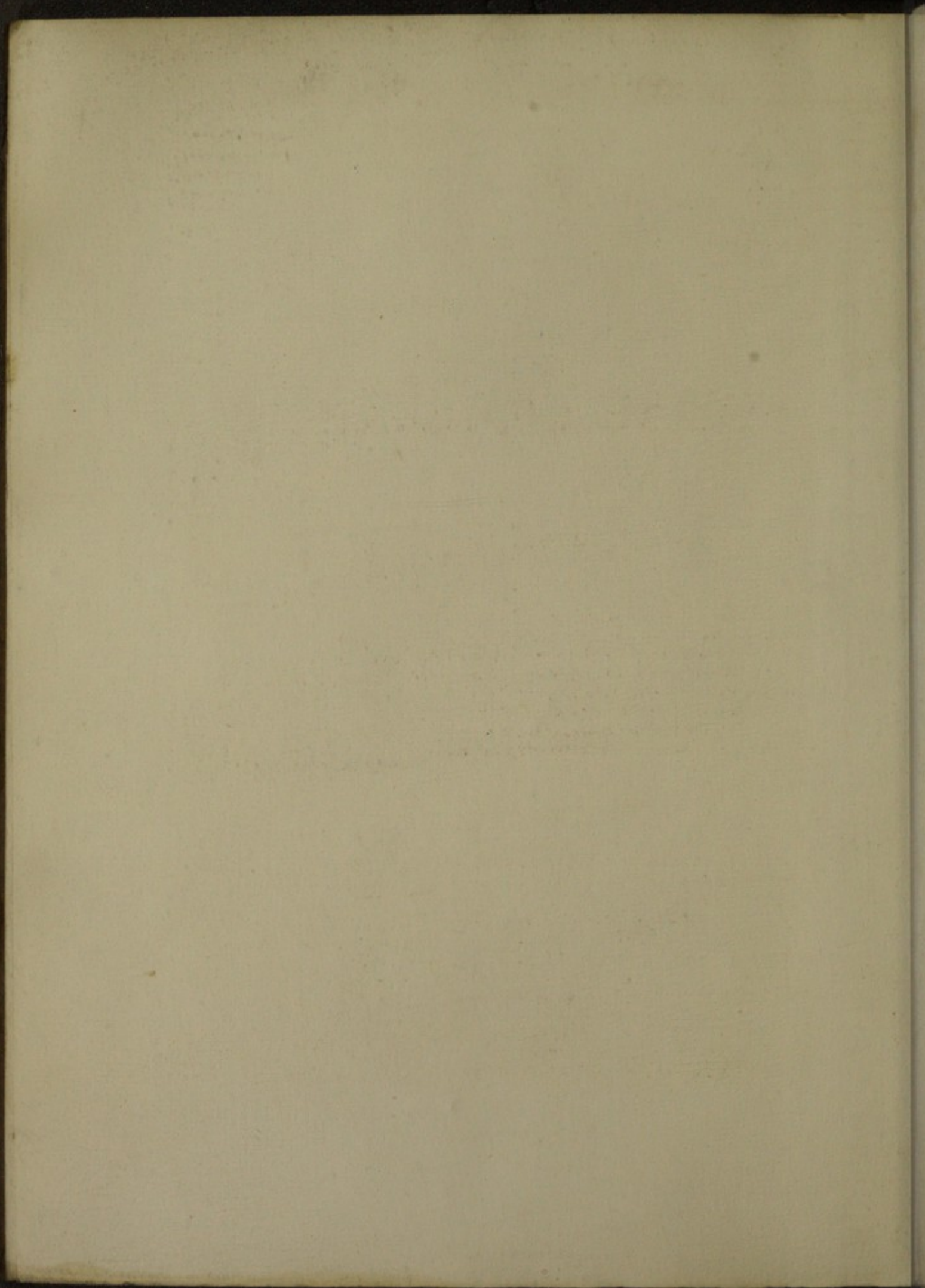
**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

861

G.XI 15/6

Sermo medicinalis Fo. CXLIII

liij. Quid in pñti momentaneū est et leue tribulationis nre sup moduz in sublimitate eternū glie pond' opaf in nob. Quis gñ modico tpe coip' p deo castigaret et carnis amicitia scinderet. Non em sunt condigne passionēs hui' tps ad futurā glām q̄ reuelabit in nob Ro. viij. De quarto q̄ est dulcedo meriti q̄ pformitas et imitatio actionis ch̄i ait aut ch̄is. Deus ab est vt faciā voluntatē p̄is mei: nō meam. Jo. iij. Quid ḡ ch̄o dulce et bñplacens fuit quō non placeret diabolo: nō em ē discipulus sup magistrū suū: pfectus autē ois erit si sit sic magister ei'. Luc. vi. Item iugum dñi suauē est et on' leue. Matth. xi.

De q̄nto. j. Eoz. r. Fidelis de' q̄ nō patietur vos tentari sup id qd̄ potestis: s; faciet etiā cū tentatione puentū vt possitis sustinere. Item ip̄i cura ē de nobis: ois ḡ sollicitudo nra p̄icienda est in eū. j. Pe. v. scit em qd̄ nobis necesse sit. Itē dat os et sapiam rē. Non deserit sperātes in se. Judith. xij. Confidite qz ego vici mundum Jo. xvj non te deserā neqz derelinquam. Heb. xij. ita vt p̄sident dicam' dñs mihi adiutor ē rē. Ecce panes qnqz q̄b' pascit dñs suos ne deficiant in via. Si placet addere pisces: sumam' exēpla ch̄i et sanctorū. q̄ amore inflāmati talismodi panib' refici voluerunt rē. quoz exēplo p̄solamur adiuuamur atqz sustentamur i deserto mundi hui': hoz aliq̄ in innocentia p̄manserunt: aliq̄ p̄o in magna lapsi petar' diuine refectionis famelici surreperunt. Sicqz dñm secuti sunt i montē p̄tutū rē.

Bñica. xxij. Cōtra p̄tilētā Sermo medicinal'

Simile est re

gnū celoz hoi regi: q̄ voluit ponere rōnē cū seruis suis. Bar. xviij. **A** Solent hoies hui' seculi regū et p̄ncipū officiat: dñi rōnis tps p̄pinq̄ re suspicant: diligēt sua examinare et regi' s̄tra: rēcepta exposita qz calculare. Errata corrigere: et quō suo dño de cōmissa villia t̄sōe satisfaciā: sollicitē meditari. Qz si se deficere cognouerint. q̄ pac' sunt territi et

timidi cogitāt. Legationē fm euangelicā pabolā mittūt. Intercessores q̄ de se bona suggerāt p̄ncipi q̄runt. vt vel sic p̄ncipis indignationē declinare valeant. Scietes qz indignatio reg' nunciū ē mortis. Prouer. xvj. Qui p̄o negligētes fuerint i p̄sideratione futuroz: dū non putāt exitū ab eis rō cū penali satisfactione: et qui p̄u' exitū sue villicationis metiri ac p̄u' denē timere noluerūt. Dū subito rō exigitur: terrore desperato cōfundunt. Sui mō electi ne iudicē vniuersitatis deū: duz rōnē oim donoz suoz: opoz et intentionuz nroz eriget terribilem videant: mō vt ait Greg. hom. vij. in ezechiele. Terrore illi' p̄siderare nō cessant. Si q̄dem studiosē cōsiderant q̄ terribilis ad iudicium veniat. Culpas ante actas deflēt: imminētes declinat: pauore illi' q̄tidie añ oculos mēt' ponunt: et q̄ tremend' veniat sine cessatione suspecti sūt: atqz q̄tidie timēdo agūt neqz venerit p̄rimescant. Sic em d̄: Eccl. xvij añ iudiciū interroga teipm: et i p̄spectu dei inuenies p̄p̄tiationē. Qui p̄o hic timere nolunt: cū se securos estimāt: iratū hūc iudicē et intolerabilē sustinebāt. Dñs p̄o q̄ non cessat nre saluti p̄uidere frequēter nos de hac futura rōne reddenda salubrit' ter rēdo admonet: vt vnde terret inde protegat: mō a pctis: et tūc a supplicijs. Qd̄ vt efficac' atqz p̄gruenti' memorie nre cōmendet similitudine vñf dices. Sile est reg. celoz rē. Pro grā Aue. **B** Rō ista charissimi nō solū post seculi p̄sumationē cū oib' generalit': s; cū q̄libz hodie post hui' vite excessū tenebit sp̄ealiter: et fm ei' merita iudicabit ad britudinē mox recipiendā: purgatorij vel ifernū. Sic ex multis p̄z reuelationib' et p̄sertim famosa historia iceptiōis ordis cartbusiē. Et p̄t ad idē referri. illd apli h. b. ix. Statutum ē hoib' semel mori post h̄ aut iudiciū. Licet etiā de vniuersali iudicio p̄uenient' intelligat. Vtrūqz aut terribilissimū ē pctōib' De q̄ nos nō cessat dñs auisare p̄b' p̄dicator' atqz sc̄pturis sc̄tis p̄phetaz et ap̄lorū. Veruz qz aures nras huc vsqz p̄tinuim' surdi ad diuinas amonitiōes: t̄dō nūc nos efficac' monet factō. Cū em nunc quāsi improuise plurimos hinc vocat: rōnē dī strictā cum eis positurus: temp' iā a desse

Contra pestilentiam

admonet. quō oēs ad h̄ iudiciū p̄pemus
Et certe h̄ac vocatōem plurimū timem⁹
longe pl⁹secuturo iudicio. Hinc quantū
valem⁹ nos ipsos munim⁹: nō quō deo rō/
nē faciem⁹: cui tū nobiscū p̄tendenti non
poterim⁹ r̄ndere vñū p̄ mille Job. ix. S̄z
magis quō h̄ac vocationē p̄ t̄pale mortē
nō q̄dē fugere: s̄z paulisper differre possi/
mus. Eap̄pter varijs medicinalib⁹ dei
coctionibus vt̄mur sc̄ilicet potionibus
p̄llulis puluerib⁹ fleubothomia suffumi/
gationib⁹ z odoriferis. Fugim⁹ quoq̄ di/
ligētissime tanq̄ venenū tā loca q̄ hoies
hac peste infectos. Et q̄dē mult⁹ hec cor/
poraliter p̄sunt. Sed nō oib⁹. Nōnunq̄
q̄ magis h̄mōi cure intēdūt plurimūq̄ ti/
mēt: moriunt̄ p̄mi. Acq̄ em̄ p̄t̄ vniuersa
lis aliq̄ medicina corporal̄is p̄pari oib⁹ eq̄
p̄pter complexionū differētias valitura.
Sūt q̄z q̄uati paup̄tate: q̄ dictas medicī/
nas cōparare nō valēt. q̄ deniq̄ aliq̄ ami/
ctie vel necessitat⁹ vinculo infectis colligati.
p̄pter qd̄ non dūt nec p̄nt pestiferos
declinare. Sed ne cōtagio hec pestifera
vos noceat. afferā vobis medicinas q̄s/
dā vniuersales: efficacissimas. de opulen/
tissima medici expr̄ssimī apotheca q̄b⁹ si
vti volueritis. certos vos oēs facio. pestē
istā vobis nocere oīno nō posse: etiā si nul/
lis alijs medicamētis vt̄amini: z si corpora
liter infectis p̄tinue m̄strare oporteret.
Et ne h̄ac medicinā p̄ciosam q̄dē sūptuo/
sam eē putetis. z a paup̄ib⁹ cōpari nō pos/
se. Audite medicū istum p̄ vñū apothecae
sue famulū clamantē. Qui nō habetis ar/
gentū p̄perate emite z comedite. Venite
emite absq̄ argēto z absq̄ vlla cōmutati/
one. Esa. lv. Medicus ille potētissim⁹ est
et pius. potentissimus quoniam vite et
mort⁹ p̄tātē h̄z: deducit ad portas mort⁹
z reducit. Sap. xvj. Si q̄dē mortuos vi/
uificat. z vocat ea que nō sunt sic ea q̄ sūt
Rom. iij. Est z pius atq̄ ad curandū vo/
lūtari⁹: qm̄ vult oēs hoies saluos fieri. j.
Tim. ij. Venit q̄z de superiorib⁹ celoz re/
gionib⁹ ad terras q̄rere z saluū facere qd̄
p̄ierat Luc. xix. Hic apotheca nob̄ ordi/
navit. sacrā vicz sc̄pturā in qua: vt de sc̄tō
Paulo canit ecclia. duob⁹ moralib⁹ legi/
sc̄z z euāgelij corrasit vniuersas medicī/
naz spēs: q̄b⁹ curant̄ saucij: reficiūt enu-

triēdi. De hac q̄z apotheca hodiernū euā/
gelij p̄pinaf. qd̄ qz medicine n̄fē p̄tē affe/
ret ip̄m fm̄ textū recitabo. Deinde ad p̄/
positā materiā reuertar. Euāgelij itaq̄
tale est. Simile est regnum zc. **E**
Quantū ad sc̄dm̄ noītis dilectissimi du/
plicē in genere medicinā fore sc̄z p̄seruati/
uā z curatiuā. Prima materiā peccantē si
ue ad infirmitatē disponentē euacuat: ac
naturā p̄fortat. Sc̄da p̄o morbū iam p̄/
sentē curat. p̄ma q̄dē cautior est z magis
certa. sc̄da vero inualescēte morbo magis
necessaria. Itaq̄ p̄mo ordinabo medicī/
nā p̄seruatiuā qua adhuc corporalit̄ sanos
vti oportet p̄us q̄ infirmitas irruat ad
mortē. Deinde etiā iam letali morbo la/
borantib⁹. electuaria demonstrabo quib⁹
euadere p̄iculū p̄ualebunt. P̄seruatiua
medicina ex trib⁹ itegraf. s. digestiuo: eua/
cuatiuo: z p̄fortatiuo. Digestiuū materiā
p̄pat vt̄ facile possit purgatiōib⁹ euacua/
ri. Et hec cōiter in potionib⁹ dat̄ lembus
Materia itaq̄ in nobis ad mortē corporis
t̄palem: z aie p̄petuā disponēs q̄ alia pu/
tanda est nisi p̄ctā nostra: Hec sunt z de/
bita de quib⁹ districtā rōnem dño reddet
re optet iuxta p̄sens euāgelij. **Q**z em̄ pec/
cata inducāt mortē aie p̄petuā. dicit apl̄s
Rom. vj. Stipendia p̄cti mortis. Mortes
deniq̄ corporis certissime causant. Nā sic p̄
vnius hois Ade sc̄z p̄uaricationē mortis
intrauit in mundū generalit̄ Rom. v. et. j.
Eoz. xv. Ita etiā p̄ p̄ctā singularissimūz
hoim vel populoz mors corporal̄is in eis/
dem accelerat: quēadmodum in p̄phetis
frequēt̄ dñs cōminat. Acq̄ ascribenda
est hec plaga pestilentie iam nos deuorā/
tis cursui s̄idez electoz aut maleficio nat̄/
ture: sed magis iusticie diuine correctio/
nem nostris p̄ctis p̄dignā infligētis. vel
ad emendationē nos paterno flagello im/
pellentis. Licet ip̄e natura vraf nō nunq̄
tanq̄ sue instrumētō iusticie. Ip̄e ei est q̄
ait. mea est vltio z ego terribuā. Apd̄ que
deniq̄ genera plagaz p̄dita sunt. z signa
ta in thesauris suis. Denf. xxxij. Et quō
in obliuione dei esse p̄nt quoz capilli ca/
pitis numerati sunt Matt. vj. **D**
Hec at̄ infecta peccatoz materia tenaci/
ter nimis adheret viscerib⁹ nostris: ita vt̄
nō facile euacuet̄. Opus itaq̄ est aliq̄ di-

Sermo medicinalis Fo. CXLV

gestiuo z indurati animi nostri mollifica-
tuo, quatinus sic abijcere facilius poteri-
mus tam dure mortis occasionē. pctā scz
nra. Hoc autē est cordialis z attēta me-
ditatio rez diuinar: bonoz scz acceptoz
z pmissoz: maloz culpe p nos cōmissoz:
z penaz a dño cōminatay. Hic dilectissi-
mi est pncipiū nre salutis: z eius absen-
tia totius dānatiōis causa. Reuera si cau-
sam qrimus cur tā pni sumus ad peccan-
dū, pctā quoq; delectabiliter p̄tinuamus
Cur etiā inter tot q̄ verbū dei dietim au-
diūt. qñq; scripturas legūt. tā pauci vitā
emendāt: z vere ad dñm p̄uertunt: Reue-
ra p̄mptio: causa nulla est: nisi q; q̄ legūt
vel audiūt: meditādo nō rumināt: sed pe-
rit memoria eoz cum sonitu. Idcirco ma-
ner delectatio in pctis. Qd manifesta rō-
ne approbat. Volūtas em causa est toti?
demeriti atq; meriti ex pte nra ita qd il-
lud qd in nobis volūtariū nō est neq; lau-
dā neq; culpā. sicut in. iij. Eth. Aristō.
ait in inuoluntarijs: neq; laudamur neq;
vitupamur. dum itaq; volūtas recta fue-
rit nihil piculi est. Nullus timor de pctō.
Nam ita voluntariū est pctm q si non eēt
voluntariū: oino nō esset pctm. ait Aug.
in snia li. ij. de li. ar. Volūtas aut velle nō
pōt nisi qd sub rōne boni apphēdit. Si
quidē sicut vez intellectus: ita bonum est
obiectū voluntatis. hinc etiā ad bonū na-
turaliter inclinā. a malo sō vt tale apphē-
dēdo de inclinā. Et hoc ē qd. j. Eth.
coz phs dicit. Ratio de p̄catur ad opti-
ma. rōem accipit p pte intellectua incl u-
dente intellectū z volūtate: vez tñ ad neu-
trū necessitat p̄pter sui libertatē zc. Cum
aut voluntas sit de se potētia ceca: boni-
tatē obiecti: vel maliciā nō apphēdit ni-
si oñdā p̄ intellectū q̄ est tanq; p̄siliarius
voluntatis. Siquidē fm Aug. x. de trini.
Nihil amat nisi cognitū. p̄supponit itaq;
voluntas sue actiōi: actiōem intellectus.
Un ptz q̄ actiō nis meritoze z pcti pnci-
piū est in intellectu: z p̄summatio in vo-
luntate. Cum aut p̄ sensus tota die inge-
runt: ac fortiter imp̄munt corpalia ac car-
nis delitē: q̄ etiā frequēter gustant. Idō
his multū adheret voluntas: z ea ample-
ctit tanq; suum bonum. Fitq; vt gustata
carne desipiat spūs. Ab hac aut carnali-

tate nō cito p̄ quālibet auditiōē aut vo-
lubilē ac incōstantē cogitatiōē auelli p̄t
siquidē fortius mouent p̄sentia q̄ absen-
tia. forti? deniq; gustata q̄ solū audita vl-
visa. Neesse itaq; est si volūtas a carnal-
itate sua trahi debet: adhibere fortem et
p̄seuerantē spūaliū meditatiōem: q̄ est qd
dā gust? saltē initialis spūs. Sic deniq;
fieri pōt qd Aug. dr. vt gustato spū desi-
piat ois caro. Sine hac itaq; meditatiōe
null? ad rectissimā ch̄riane religiōis nor-
mā attingit: ait Berson. in medi. cor. 2. si.
vij. Et h est qd p̄pha ait ps. lxxvj. Dedi-
tatus sum nocte cū corde meo: z exercita-
bar z scobe bā spūm meū. Ecce quō p̄pha
purgatōi spūs p̄mittit meditatiōem: non
vagā cognitiōē. Et q̄ fieri dz nocte. i. se-
creto. Nō in colloq;o aut libris: s; cū cor-
de meditātis. Nec semel aut bis s; p̄seue-
rāter. iō dr: exercitabar. Vltū at̄ iter est
inter cogitatiōem z meditatiōem. Nā co-
gitatiō fm Rich. in suo de p̄tēplatiōe. est
iprouid? animi obtutus ad euagatiōē
p̄mpt?. Meditatio at̄ est p̄uidus animi
obtus? in p̄tāt? inq̄sitiōe vehemēter oc-
cupat?. vel clar? sic: vt dr Berson vbi s̄.
est vehemēs z salubris animi applicatiō
ad aliquid inuestigandum et inueniendū
dum fructuose. Cogitatio itaq; vaga-
tur z serpit sine labore z fructu. Medita-
tio sō est cū labore z fructu. In cogitatiōe
est libera euagatio. In meditatiōe at̄ est
circa aliqd vtile z fructuosuz fixa inq̄sitiō
E S; forte dicz. quō q̄ illiterat? sū aut
exteriorib; dedit? meditatiōi vacare val-
leo: Dicā vob̄ doctnā planā: exhortatiōz
breuē: s; rogo corde suscipite. Qm̄ lz pla-
nissima ē: si tñ executi eā fuerit. pl? certifi-
co vos i mēse pficiet: q̄ alias i decē ānis
Est q̄ hec doctria. Quatin? p̄ singlos die-
es: saltē vnā horā vl ad min? mediā: deo
offerētes p̄ aie vre salute. ad meditādū q̄
salutē s̄ oib; curis sepositis i loco secreto
vos silēter cōponat. Evidete q̄ rōnabi-
le ē vt q̄ p̄ singlos dies naturales. xxiiij.
horis corp̄i vro fuit? p? paululū i putre-
dinē z cineres resoluēdo. z pituri secti cu-
ris. vt saltē. xxiiij. vl. xlvij. hui? r̄pis p̄rez
aie vre saluti i cēnū victure impēdat. Ho-
rā q̄ silētiō magz oportunā noctz vel diei.
z locū secretiōē siue cubiculū siue ecclie

Contra pestilentiam

angulū: aut aliū quēcūq; s̄m p̄sone q̄lita /
tē eligite: z aim v̄m atz cogitatōes v̄ras
ab oī cura z occupatōe auocate: ita vt cuz
pposito d̄ n̄llo ext̄iori v̄l imp̄tineti cogita
tio q̄cūq; admittat. z sic ad meditādū in /
tra vosip̄os cū oī diligētia recollecti vaca
te. **S**z dices. qd meditabimur: **D**e
h̄ certā nō iuenio des̄c̄ptā regulā: qm̄ s̄m
m̄ltiplicē meditātū diuersitatē meditan
di mod⁹ variat. **N**ā tot capita tot sensus
s̄i min⁹ tot meditātōes. ait **B**erson d̄ my /
sti. theo. **P**nt̄ tñ meditabilia hec tāq; ge
neralia ad q̄ alia reduci p̄nt̄ p̄ incip̄itib; /
notari. s̄z misericors dilectio dei ad nos. q̄
q̄nta sit ex opis exhibitōe nosci p̄ot: qm̄
nos de nihilo creauit q̄ntū ad aiām: z cor
pus ipse formauit. rōnalē creaturā ad sui
imaginē britudis capacē p̄duxit zc. **N**os
insup sanguine filij sui redimēdo repauit:
vbi tota ch̄i vita: oīs labor: oē meritū oc
currit meditādū. **N**os insup maxis donis
exteri⁹ z int⁹ subarrauit. **S**e dedit i p̄m̄tū
angelos i custodes corpales creaturas ce
lū z terrā: bruta i alim̄tū zc. bonos hoīes
i solatiū: malos i exercitiū: int⁹ p̄tutes mo
rales z theologicales: istict⁹: tractōes: sa
cre sc̄pture p̄gnitōez. **S**c̄do britudo n̄ra
ad deū: vbi occurrit oē malū: inq̄tudo:
negligētia: ifinita pctā: creaturaz abusus
z oīm donoz di. **A**pp̄ciatio creafe p̄tēpt⁹
di z sue lōganitat⁹: dilatio emēdatōis zc.
Tertio seueritas diuie iusticie: q̄ iust⁹ iu
dex nō i p̄petuū se p̄tēnt̄ patiet: s̄z iusta v̄l
t̄fōe: plectēda aniaduertet. **U**bi occurret
rpales plage ab **A**dā vsq; hodie m̄do p̄
pctis iflicite: vniuersal iudicij terror: imu
tabilitas sn̄ie: penaz acerbitas i purgato
rio. z p̄petuitas i iferno: gaudioz z britu
dinis penalissima p̄uatio. **E**x hac
meditatōe p̄t̄iget qd̄ p̄pha ait. **I**n medi
tatōe mea exardescet ignis. **I**gnis vt̄iq;
liq̄faciēs aios ad dinas influētias recipiē
das p̄ amorē quē excitat diuin⁹ amor me
ditat⁹: p̄sumēs: resoluēs z p̄minuēs pctā
p̄ excitatā p̄ecūdā z p̄t̄itōez. **D**esiccās z
p̄hēs a futuroz pctōz cōmissiōe: p̄ diuie
iusticie timorē. **E**rit deniq; vob̄ medi
tatio illa q̄si enchiridiō i q̄ oīa q̄ audituri
est̄z aut lecturi colligere poterit̄. qz q̄cūq;
in sc̄ptura p̄tinent̄ z i p̄dicatōib; sonāt. v̄l
misc̄dām dei v̄l iusticiā q̄ s̄z vniuersē vie

dñi cōmēdāt. vel teip̄z tibi q̄si speculā de /
mōstrāt. s̄m **G**rego. in moī. **P**oter̄z q̄ oīa
ad hāc v̄l illā meditātōis tue p̄tē collige
re z hēbis copiosissimā materiā z sp̄ nō /
uā meditādū. **S**z forte dices si ad medi
tādū me cōposuero euolat sp̄s. z distra
ctiōes vanaz cogitationū sine nūero mi
hi occurrūt vt nō possim q̄ voluero medi
tari. **D**ilectissimi h̄ labor ē meditātōis
Ad figendū cogitatū tuū eniti optet. **S**i
etiā cēties distraher̄z toties reuertere in
idiip̄m. q̄ si diu conat⁹ fuer̄z z facere neq;
ueris: **N**ō iō silētū z secretū irūpe. **S**i
aliō nō vales saltē t̄ps h̄ deo offer vacan
do. z neq; mercede frustraeris. **S**c̄ito
tñ z meditādū gr̄az donū dī eē. iō ora: pul
sa dices cū p̄pha. **A**diuuā me dñe: z sal
uus ero. z meditabor i iusticia tua. **F**orsitā
si p̄seueraber̄z miserebit̄ tui de⁹ zc. **S**i
hec fecerit̄z erit vob; p̄ potu dulci digesti
uo z p̄patiuo oīs m̄tie peccāt̄z. ad expul
sionē: vt ea relecta possit̄ securi corā hoīe
rege p̄pereirōez d̄ actib; v̄ris singul̄ red
dituri. **Q**d nob; p̄cedat idē rex z dñs ihs
ch̄s cū p̄re z sp̄sctō b̄ndictus Amen.

Dominica. xxij. Ser.
medicinal' p̄tra pestilētiā

Eddite que

r s̄ cesar̄z cesari: z q̄ sunt dei dō
Dat. xxij. **A** Remini q̄cūq;
nos debere: s̄z d̄bita oib; reddere hortat
ap̄ls ad **R**o. xij. **S**unt̄ at̄ debitores eis
q̄ nob; opant̄: qm̄ teste p̄tate dign⁹ ē opa
ri⁹ mercede sua. **L**uc. x. **O**p̄ari⁹ s̄o his
maiori nos debito astrigūt q̄ p̄ nob; ma
iori piclo se supponūt. **C**uiusmodi s̄ q̄ pu
gne z bellis p̄ republica se exponūt. **H**i
liq̄dē vitā q̄ nihil chari⁹ z p̄cioli⁹ fortune
cōmittūt: vt nos securi viuam⁹. belli la
borib; vacārvt nos pace fruamur. **S**i q̄
dē bellādo desiderat q̄libet p̄uēire ad pat
cē. xv. d̄ ci. dei. **S**unt̄ at̄ duo p̄ nob; q̄uis
disparit̄ bellātes. s̄. p̄tās secl̄ar̄z cui p̄sident
rex terren⁹: z sp̄ual̄ q̄ p̄eminet celoꝝ ipa
tor ch̄s. **I**lle p̄ corpe corruptibili: iste p̄
sp̄ū immortali bella gessit. **S**ic scribit̄. ch̄s
s̄ p̄ pctis mortu⁹ ē. iust⁹ p̄ iniust̄z: vt nos
offerret deo. mortificatos qd̄ carne: viui

Her. medicinalis Fo. CXLVI

ficatos aut spū. s. Pe. ij. Ille ut medico
 spe ab hoīz iurijs z a dāno rpalī libemur
 Iste ut a prāte demonū z iactura infini
 bili eruamur. Sic septū ē. In h appuit fi
 li^o dei: vt dissoluat opa diaboli. j. Jo. ij.
 Ille i pōpa z mōi glia suis dominādo re
 git. Iste i pauprate ac despectu oīb^o sui
 uit. ij. Coz. viij. Fact^o ppf nos egen^o. cum
 eēt diues: vt illi^o inopia vos diuites esse
 tis. Ille demū p vita sua tuēda subditoz
 vitā expōit. Iste p fuoz iutiliū vita recu
 perāda: sua spōte. mortē turpissimā degu
 stauit. Hic de eo scribit. Degluties mor
 tē vt vite etne heredes efficeremur. j. Pe.
 ij. Cū itaqz terreno cesari debet. censual
 denari^o sua imāgie signat^o z noie circūseri
 pt^o. Quis ei militat suis stipēdijs vnqz:
 j. Coz. ix. Quāto mag^o reddēdū ē qd de/
 bem^o deo aiaz. s. nram sua imāgie signatā
 sanguie mūdātā: p tūtib^o: donis: z factoz
 characterib^o circūserptā. Que cū mime at
 tēdissent pharisei: nō solū deo sua redde
 re negabāt: s; z dei filiū. p sua libatōe mis
 suz odiētes: vt extiguerē possent: fmōib^o
 circūuenire occulte laborarūt. q̄s dñs sua
 rñsiōe z arguit: z ad viā rectā erudiuit: cū
 q̄rētib^o si lz censū dare cesari: rñdit. Red
 dite q̄ sē ce. ce. z q̄ sē dī dō. q. d. Quid op^o
 ē hac sollicitudinē p cesare q̄ qd suū ē vob
 etiā repugnātib^o exto: q̄bit: z obliuisci dī
 q̄ patient expectat. Reddite ḡ cesari q̄ ce
 sar^o sē. tributū. s. a q̄ miora bōa. z deo q̄ dī
 sē charitatē: p̄tate: z iusticiā: neminē odiē
 tes: neminē fallētes: neminē oppmētes:
 sic i me oñdit^o. a q̄ deo maria bōa recept^o
 s; d. q̄b^o p̄bis zc. Ave. P̄io recitef euāge
 liū. Scōo ex ipō regrediēdū ad materiā
 p̄ria dñica iceptā. Euāgelii Abeūtes zc.
B Audistis historiā sacre lectōis q̄ iu/
 deoz peruersaz volositatē in qōne z ch̄i
 dñi nri diuinā sapiāz. aduersus quā nihil
 p̄t stlta hoīz p̄sūptio i sua rñsiōe p̄mēdat
 S; qz vt Ezech. c. ij. memit Scriptura sa
 cra liber ē sept^o it^o z for^o. In^o p allegoriā
 foris p historiā. In^o p spiritale intellectū.
 for^o at p sensū lre simplicē. Fō dimissā iāz
 lrali intellectu aliqd spūale hauriam^o qz h
 ipz ps erit nre medicie p̄suatie. De q̄ ali
 as audist^o: qz ē digestiua: euacuatiua: z cō/
 fortatiua. Digestiū habet^o meditatōz dī
 uine erga vos dilectōis: vte in ḡritudis.

z dī iuste seueritat^o: quā si exercitabit^o: p
 fectū sine dubio sentiet^o. Superest nūc ex/
 pōere medicinā matie discouēiet^o euacua
 tiuā. vbi p̄mo dicēda erit purgatiua medi
 cia z sumēdi mod^o explanād^o. scōo ip̄s q̄
 sumi o; declarādū. Quo ad p̄mū materiā
 euacuādā nost^o: qz pctā v̄ra. Ad hec etē
 euacuāda dñs hortat cū ait Reddite q̄ sē
 dī dō. Reddit qd p̄ceptū ē. Accepim^o
 at a dño. Numisma regēēni signatū ima
 gie: atz characterib^o cū cūserptū. Aiam. s.
 nraz ad dei imāginē creatā. Hāc accepi^o
 mūdā ornātā z circūserptā. vt sup dictū ē.
 quā ē ita reddere o;: cū iudex ea repetet
 dī. Oñdite mihi numisma. Et itez. L^o ē
 ima. hec. z circū. Nos p̄o sedauim^o imāgi
 nē: p̄ctoz fuliginē supduxim^o: nomē regis
 q̄ntū i nob ē deleuim^o: z aduersarij sui no
 mē isēpsim^o: quē nob peccādo dñm feci^o
 sic ap̄ls Ro. vj. ait. fui est^o ei^o cui obedist^o
 ppf qd nō ch̄ianis; veri^o diabolici dicēdi
 sum^o. sic Jo. ait. Qui fac pec. dia. ē. j. Jo.
 ij. Deleuim^o isup septurā regiā dona. s. z
 p̄rutes. z cauteriū bestie vicioz. s. hit^o im
 pressim^o. Opret itaqz a fuligie purgare p
 p̄niaz pcti euacuatiuā: z iscribere p p̄tuo
 sam exercitatōez: p quā imāgo nra nedū
 ornāt^o: s; z p̄fortat. Ecce habet^o nre medi
 cine reliq̄s duas p̄tes. s. euacuatiuā z cō/
 fortatiuā. S; frustra medicinā accepi
 mus nisi ēt dietā studiose obfuem^o absti
 nēdo. s. a generatiuis eoz q̄ euacuāda sūt
 Stultū ei eēt eādē materiā sil euacuare
 z nutrire. Ita reuera necesse est volentē p
 p̄niam euacuare: pctm̄ abstinere p̄mūz a
 pctō: alioqn irrisoz ē z nō penitēs. q̄ ad/
 huc agit qd peniter: vt d̄r Ysid. li. ij. d̄ sū.
 bo. ca. xvj. Fallūt ei se. ait Aug. i enchī.
 q̄ p elynas largissimas fructuū suoz vl pe
 cunie ipunitate se emere estimāt : in pctis
 pmanētes. Ad h hortamur a dño: cū dī
 rit. Reddite q̄ sē cesar^o cesa. Cesar q̄ mū/
 di pnceps ē: recte diabol^o itelligit. De q̄
 dñs Jo. xij. ait. Venit pnceps mōi hui^o
 z i me n̄bz q̄c̄q̄. cui^o dona sē vicia z pctā
 ad q̄ nos seducit mōi h^o p̄peratib^o z oble
 ctamēt^o. Reddēda itaqz sē cesari q̄ sē. s.
 vicia cū suis occasiōib^o. mūdi. s. oblectari
 onib^o. z sic demū q̄ sē dei dō. qm̄ fm̄ Am
 bro. sup Lucā. Recte p̄us dñs decernit
 reddēda fore cesari que sunt cesaris: qz

Contra pestilentiam

si p̄t q̄s eē dñi nisi p̄ r̄nūciauerit m̄do: re
nūciauerit itelligē: n̄ vsu s̄z affectu. Ac ita
q̄s fuata dietaytilit̄ sumit: medicina euacu
atiua. Medicina ḡ p̄cti euacuatiua ē pe
nitentia cui⁹ tres sunt partes: p̄tritiō: cō
fessio: satisfactio: s̄m L̄hryf. z in dist. xvj.
quarti. a. q̄ non incongrue significari pos
sunt p̄ corpales medicinas euacuatiuas
.f. pillulas: pulueres: z p̄blebotomiā. ha
bent em̄ ista amaritudinē aut dolorē: con
similiter p̄nie partib⁹. Contritiō aut̄ q̄ est
amaritudo z displicentia de cōmissis con
tra deū p̄ctis. Sed occulta z latens i cor
de: pillulis assimilaf: q̄ z amare sunt z sua
materialia vnde p̄ficif intra se tegūt. Cō
fessio p̄o qua cū verecundia q̄ latuerūt in
noticia clarā p̄fessoris deducunt̄ assimila
tur paluerib⁹ q̄ similiter amaritudinē ali
quā habent: sed in eis qm̄ z tuse sunt nihil
est qd̄ latere p̄t. In p̄blebotomiā p̄o p̄ tā
to satisfactio intelligi poterit qm̄ sanguis
q̄ p̄ supflua alimēta est male genit⁹: p̄ op
positū eius. s̄. extractionē geniti sanguis:
ad naturalē reducit̄ dispositionē. Ita satis
factio male admissa vicia p̄ contrarij op
positionē euacuat. Nam p̄ctis q̄ fiunt s̄m
p̄cupiscentiā carnis: opponit abstinētiā:
ieiunia z vniuersaliter carnis maceratio
nē. P̄ctō qd̄ fit p̄ p̄cupiscentiā oculoꝝ: ele
mosynā: z ei qd̄ fit p̄ supbiam vite humilē
oꝝonē vt per q̄ q̄s p̄ccat p̄ hec etiā satisfi
ciendo torqueat. Sap. xj. **D** Ad p̄di
cta aut̄ p̄ficienda ita p̄cedatis vt primuz
reddat̄ cesari q̄ sunt cesaris. s̄. p̄ponendo
firmis carni ac mundo cū suis p̄cupiscenti
ijs nolle decetero adherere: admittēdo
q̄cunq̄ contra diuina aut ecclie p̄cepta:
z hoc p̄pter amorē dei nob̄ tam multiplici
ter gratiose ostensū. Alioqn̄ solo p̄posito
seruendi diuti⁹ carni aut mundo p̄prece
pta: p̄stitueremur p̄ctō: es mortali. Pri
mū em̄ est declinare a malo: z sic facere bonū
vt d̄r in Ps. xxxij. Deinde vt deo qd̄ suū
est reddere possitis: imaginē suā diligent̄
purgate: diligent̄ recogitando vitā ve
strā z conuersationē: z circa singula mor
talia cōmissa: nō pri⁹ p̄ p̄niam dimissa: et
eo z circūstantias mēorie occurrentes dis
plicentiā z detestationē siue nolle peccas
se p̄ q̄nto dei offensiua fuerant eliciendo.
Generaliter q̄z p̄terendo de oib⁹ mortali

bus admissis z oblitis: z de ip̄a obliuioe:
scrutemur in q̄t̄ Thren. iij. c. vias n̄ras et
q̄ram⁹ z reuertamur ad dñm. Hec est sen
tentia generaliter oim̄ doctorū. circa. iij
sen. di. xliij. z in seq̄ntib⁹. Ip̄a q̄z sic contri
ta sacerdoti idoneo clare z vere z integre
confiteri: ac satisfactionē iniungendā im
plere diligent̄ curate p̄out docet maḡ
di. xvj. quarti. Sic egit fuus ille q̄. joood.
talentoꝝ veniā p̄meruit. licz p̄ recidiuam
se substrauit. Nam p̄cidit p̄ humilitatē: p̄tri
tionem. Confessus ē cū ait patientiā ha
be in me peccauit: satisfactio nē s̄pondit:
z oia reddā tibi Dat. xvij. Et qz medi
cina hec p̄seruatiua est a nocumēto qd̄ i
stans pestis offerre posset. iō oino differre
nō dz imo nec ad horā suspendi: maxie
q̄ntū ad p̄tritiōnē: licz q̄ ad confessionem
oportunitas t̄p̄is: loci: z p̄fessoris expecta
ri p̄ot: z nequaq̄ vsq̄ ad horā p̄occupant̄
iam infirmitatis p̄rogari. Periculosissi
me ē hec dilatio: tū qz valde dubiū est an
differenti p̄niam vsq̄ ad extrema: tunc eā
p̄sequat̄: qm̄ vt Aug⁹ in de li. ar. ait. Pe
nitentia fructifera op⁹ ē nō hois sed dei:
timendū est itaq̄ q̄ longanimitatē dei et
patientia h̄ic spernit: thesaurizās sibi irā
dei: iusto dei iudicio a deo deserat̄ tūc ob
scuref̄ q̄z insipiens cor ei⁹: ac tradat̄ in re
probū sensū. sic de his q̄ dum deū cognō
uerūt: nō sic deū gl̄ificauerunt scribit apo
stolus Ro. j. Cui consonat illud Aug. ser.
de inocentib⁹: hac aniaduersionis pena p̄
cutit̄ p̄ctō: vt moriens obliuiscat̄ sui: q̄ vi
uens oblit⁹ est dei. **O** terribile p̄bū z me
rito formidandū: q̄ florem sanitat̄ sue in
p̄ctis sine timore dei p̄sumunt vane putā
tes dū p̄occupat infirmitas: dū mundus
abijcit: velle primū ad deū conuerti. Un̄
Aug⁹ vbi s̄. **O** hō p̄sidera si iustū est q̄ p̄
totā vitā tuam vicijs z p̄ctis serues: z ad
adq̄rendā eternā vitā semiuu⁹ assurgas.
Nunquid hoc tibi fieri vis a seruo tuo. vt
quādiu fortis fuerit z iuuenis inimic⁹ tu
is fuiat: z cū ad senectaz venerit infirm⁹:
ipotens fuerit: ad tuū fuitiū redire velit.
Qd̄ ḡ nō vis pati a suo tuo: nō ē iustū vt
facias dō tuo. Tū etiā qz si aliquā p̄niaz
hō tunc extorq̄ret aut ore p̄fiteret: raro tū
vera ē: z ad salutez sufficiens: qm̄ oportet
huiuscemōi p̄niaz p̄cedere ex libertate ac

Her. medicinalis Fo. CXLVII

bitrii. Hoc est ex libera deliberatōe: vt p
rōnē diligēter d̄ cōmissis d̄liberet: & p vo
lūtātē libere detestet. Et p̄p̄ deū sup oīa
dilectū. sic Aug. ait in de li. ar. Arbitriū q̄
rit libertatē de? vt delere possit cōmissa
nō necitatē. q̄rit charitatē nō tm̄ timorez
Quē ḡ sero penitet optet nō solū timere
iudicē s̄z diligere. q̄ sine charitate nemo
p̄t saluus eē. S̄z q̄s vsus rōnis esse pote
rit ei quē timor mortis vtiq̄ maxim⁹. &
sensibilis dolor opp̄mit. quē deniq̄ mun
dus & cūcta q̄ dilexit ad se vocāt: vt Aug.
vbi s̄ ait. Qm̄ mltā s̄ q̄ ipediūt & lāguē
tē retrabūt: piculosissimū est riteritū vi
cinū: ad mortē p̄trahere p̄nie r̄mediū: dū
cruclat⁹ mēb̄: a ligat: & dolor sensum opp̄
mit: vt vix hō aliqd̄ cogitare valeat: cū fi
lī q̄s illcite dilexerat sunt p̄ntes. s. i. phā
tasia: vxor & mūd⁹ ad se vocet. Fō mltos
solet serotina p̄nia decipe. **F** Quō etiā
p̄p̄ deū sūme dilectū penitēz q̄ vsq̄ tūc im
penitēs fuit. Talis em̄ vt Sco. ait in. iij
dis. xx. nō videt a seip̄o extorq̄re tūc disp̄li
centiā nouā: nisi timore mortis iminētis. &
ita nō p̄p̄ deū: s̄z p̄p̄ se. s. dānatōis mali
vitatōem. Presumit em̄ q̄ si remor⁹ eēt a
pena mortis & dānatōis nō pl⁹ mō p̄niaz
extorq̄ret q̄ pus. Et q̄ vix est vl̄ raro tā
iusta p̄uersio: ait Aug. timendū est d̄ pe
nitēte sero. **E**ū ḡ in p̄inctu mortis su
mus oēs & mors: vt p̄pha ait est in ianua
Incerti deniq̄ sum⁹ q̄s n̄m p̄mus erit.
An ego vel forte aliq̄s ex vob. Caueam⁹
ne vltra tāto nos dānatōis piculo cōmīt
tamus. Nequaq̄ nob longā vitā aut ex
tremā p̄niam p̄mittam⁹. q̄z sc̄ptū est. Re
promissio neq̄ssima multos pdidit Eccl̄.
ij. Et itez. P̄ctōr q̄ trāsgredit mandata
d̄ni incidit in p̄missionē nequā. Ibidem.
S̄z mag⁹ p̄siliū b̄ri Aug. audiam⁹ in ser
mone de p̄nia: loq̄ntis de penitētib̄ i ex
tremis. P̄niam dare possum⁹: securitatē
nō. Nunqd̄ dico dānabit: s̄z nec dico libe
rabit. Vis ḡ a dubio liberari: Agē peni
tētā dū san⁹ es. si sic agis. dico tibi q̄ se
cūrus es: q̄ p̄niam egisti eo tpe q̄ peccare
potuisti. **B** Absit a vob charissimū
absit diabolice illi suggestōi p̄sentire. quō
q̄sdaz facere timeo q̄ in isto piculoso tpe.
plus q̄ in alio effrenate delitij: vanis sa
tietatib̄ & gaudijs: repletōib̄ & crapulis

vacās: ecc̄ijs s̄mōib̄ & oib̄ loc̄ se abstrah
būt vbi vel sel de fine vite audire p̄rige
ret timētes ne saltē mortis mēoria p̄tur
benf. Couenticula turpissima q̄rētes: sibi
q̄si illd̄ in p̄sona dānator loq̄ntes. Exigu
um & cū tedio est tps vite n̄re: & nō est re
frigeriū in fine hoīs. Venite ḡ fruamur
bonis q̄ sūt: & vtamur creatura tanq̄ in
iuuētute celerit: vino p̄ciosoz & vngēt nos
impleam⁹: & nō p̄treat nos flos tps & c.
Sap. ij. Irretiuit hos & catenauit fortis
sime diabol⁹. & q̄si oē aufugiū dānatōis
abstulit: dū nouissimoz memoriā q̄ etiaz
obstinatissimos reducere solet iterclusit.
ad h̄ q̄z deduxit vt mag⁹ eligāt in bonis
vt Job ait. ducere dies suos: & improui
se in p̄ucto descēdere ad infernū q̄ mortis
p̄cogitatōe p̄ristari. & sic suā opari salutē
Felix tristitia: q̄ p̄petuaz affert leticiam.
Benedictū gaudiū qd̄ iterminabile & a
inartissimū affert incēdij dānū. Salu
berrimā itaq̄ mortis incerte cogitatōem
libēter amplectimī. sic Eccl̄. xij. Sapi
ens hortat. Demor esto q̄ mors nō tar
dabit. & q̄ nos piclo p̄p̄ndozes p̄scim⁹
tāto magis p̄ p̄nie medicinā nob securita
tē sine dilatōe. p̄uideam⁹. Nā in his p̄h
culis differre velle p̄niam vsq̄ ad mortis
articulū nō solū piculosuz est: s̄z dānabi
le: vt vult Sco. i suo q̄rto. q̄ exponit se q̄
talis est q̄uissimo salutē sue piclo. Et qui
amat piculū p̄bit i illo Eccl̄. ij. Ecce di
lectissimi habet⁹ alterā p̄te medicine p̄h
uatiue q̄ est pcti euacuatua. Quasi v̄si n̄
fuerit: volūpi iudicare si deū sup oīa ama
tis: imo si volūpos recte diligit. Si nāq̄
timore mortis r̄p̄alis q̄ vitari nō p̄t: s̄z ad
modicū differri. tātā curā agit⁹: tātas ad
hibetis medicinas. Mortē p̄o aie p̄petuā
q̄ nō mō differri: s̄z in toto euadi p̄t nō ti
metis. Nec aias v̄ras q̄s ad imaginē suā
d̄ns creauit sole speciosiores: s̄z pctis per
vos maculatas: purgare ac sibi reddere
satagit⁹. Nec deū nec aias v̄ras diligit⁹:
imo nec corp⁹ qd̄ necario cū aiav̄ ignib̄
vl̄ gaudijs ascribet. Quid plā: q̄ in h̄ for
midoloso tpe se nō emēdat: q̄ rogo salutē
ei⁹ spes h̄i poterit. **H** Q̄ si hac me
diciali p̄nia ab aia v̄ra oēm peccatē mate
riā euacuauerit⁹. Restat vt cū gaudio: bo
noz opey exercitio: oīonib̄: p̄ijs deside

Contra pestilentiam

rijs: pbi dei auditōib: abstinētis: vigilijs laborib: elynaz tā corpaliū q̄ spūaliū largitōib: z ceteris p̄tutū exercitijs q̄cūq; man⁹ v̄re poterit instāter opando aniam v̄ram p̄us infirmā z nūc purgatā: p̄firmetis p̄iter z ornētis. Hec sunt olfatoriola suaue redolētia. oēm vetuste feditatis fetore pellētia: atq; bonā v̄ram famā velut fumū aromātū lōge exhālātia p̄ q̄d facta est medicina v̄ra p̄uatiua: q̄ muniti nulla pestis: nulla mortalitas nocere vos poterit quis mō. q̄d declarādū f̄moni p̄tūmo refuabo. S; z sūmi regis imago in ip̄a reformata p̄tutib: circūscribit̄ z ornaf̄ vt reddere possitis sine timore cū gaudio repetēti dño z dicēti. Reddite q̄ sunt dei deo. q̄d nobis p̄cedat idē dñs in secula bñdictus Amen.

Bñica. xxiij. Cōtra pestilentia sermo medicinal

Tantum teti

Tero vestimētū eius salua ero
H. r. r. A Quāuis f̄m
Aug. viij. d. a. ca. xx. Deus sic admistrat oia q̄ creauit: vt etiā ip̄os p̄ios exerceat re z agere mor⁹ sinat. tñ vt isdē dicit hō mel. xxiij. sup Joā. q̄dā sibi refuauit q̄ faceret oportuno tpe p̄ter vsitatū cursūz ordinēq; nature: vt nō matora s; insolita vidēdo stuperet: q̄b; q̄tidiana viluerūt. sic q̄ erigere f̄ mēs: exercere f̄ itellect⁹: vt inuisibile p̄ visibilia opa mirarent. z erecti ad fidē: purgati p̄ fidē. etiā ip̄m inuisibilē videre cupē: quē de reb; visibilib; inuisibile nōicerem⁹ Ad quē deniq; ab oib; derelicti p̄fugerem⁹: quē sup oēm nature cursūz: potētā z ordinē: nob succurrēdo assistere sentiremus. Sic ex p̄sona Josaphat regis iuda scriptura d̄t. ij. Paral. xx. Eū ignozam⁹ q̄d agere debem⁹ h̄ solū habemus residū: vt oculos n̄ros dirigamus ad te dñe Hoc ip̄m facto oñdit mlier illa emorroissa: q̄ cū duodeci ānis sanguis fluxum patiebaf̄. studiose q̄z medicos q̄ssit ita vt oēm subam suā in eos exposuisset. Nec tñ ab illo curari potuiss; . Ut d̄t Luc. viij. c. imo vt Marc⁹ refert c. v. magis deteri⁹ habuisset: ex miracul⁹ visibilib; oī.

potētā dñi Jesu inuisibile p̄guit: lōgac; miraculis sue ifirmitat; experientia vidicit: i solo dño p̄fidēdū. Tñ ap̄d eū oib; nature z artis frustrata subsidijs salutē q̄suūt dicēs intra se. Si tetigero vestī. zc. Pro grā Aue. P̄tio recitabit euāgelīū. Secūdo q̄ dicta s̄t de medicina p̄uatiua breui⁹ rememorabunt: vt q̄dā alia addant. Tertio ex materia euāgelij oñdes medicina curatiua eoz q̄ tā corpali clade infecti laborāt etiā in extremis. **B** Quātū ad p̄mū d̄t euāgelista. Ecce p̄nceps vn⁹ zc. Quātū ad scdm. Audistis f̄mōe. p̄tio q̄lī medicina poterit; vos a p̄nt; cladis piculo p̄suare: ne vos ap̄p̄hēdat: eayic; q̄ euacuabit; pctā v̄ra: q̄ s̄t materia oīs morbi nocētis. Hāc ei si statim adhuc sani adhibueritis: p̄niam loq̄r: securi erit. Si p̄o differitis: maxio vos vt Aug. loq̄r piculo p̄mit tetis: imo in h̄ piculoso tpe differre velle p̄niam ad mortē articulū. nedū piculosum est: s; z dānabile: vt s̄ in fine p̄oris f̄mo. p̄lo folio vsq; Q; si hac seq̄t. P̄niam aut istā leuē facit sc̄ta z deuota meditatio: qz excitatiua ē: dilectōis dei: pctōz odij: iudicijq; timor; . facile at displicet q̄d dilecto nō placet. Facile relinquif̄ q̄d odif̄: facile p̄hibet ne redeat. p̄ q̄ iudici s̄isti z p̄enit̄ n̄ dubitat acerrimis deputari. Optz si q̄dē facta pctōz euacuatiōe diligēter caueat recidua. Et sic p̄ euasiōe morbi cor poralit vitari solēt z loca z p̄sone infecte ita z pctā cū suis occasiōib; optz diligēt⁹ decliare. Alio q̄n p̄rigit eis: vt petr⁹ ait id puerbij. Lapis reuert⁹ ad vomitū: z suslota i volutabro luti. ij. Pet. ij. Nā sic ei q̄ baptizat a mortuo z itez tangit. nihil p̄dest baptizatō e⁹. sic hō q̄ ieiunat p̄ pctis suis: z itez ea faciēs. qd pficit hūiliando se: D̄onē e⁹ q̄s exaudiet: At sapiēs ecclī. xxxij. Si tñ p̄ ifirmitatē post actā p̄niaz in p̄c̄m labi p̄tingat. idē tūc q̄rēdū ē p̄nie remediū qd nūc. Ad h̄ charissimū tēdat v̄ra diligētia: z sūma cura: vt vos nō patiamī p̄ momētū stare in piculo salutis. i q̄ sine dubio estis: q̄ diu in pctis mortalib; q̄scit; . Pctm itaq; mortale tāq; venenū mortifex: sine vlla mora expellet sūmope vigilare. **E** Dices forte. quō scire possum z aḡscere statū meū: si securitati v̄l piculo sit subact⁹. Eū facile hō: p̄p̄ri i seclō

Her. medicinalis Fo. CXLVIII

Constituitur peccat: Nā z. iij. Re. viij. dz. Nō
 est hō q nō peccet. Ad h dīco. Q, z si hō
 p euidētia scire nō potit se absq pctis: z
 p pns in grā fore: Alioqn frustra orasset
 ppha. Ab occultis meis mūda me dñe, p̄t
 tū si diligētē rēvias suas scrutat⁹ fuerit ml
 tū pbabilr z ppe certe id dñi iudicare. H⁹
 etiā cognitio hōi lōge vtilior: q̄ si nōset
 oēs mūdane phie subtilitatē: imo q̄ si dif
 ficillimas theologoz dissoluere sciret q̄
 stioes. Hic Ber. li. ij. de p̄sō. ait. Licz to
 tū noueris: oia mysteria: lata tre: alta celi
 pfunda maris: si te nescieris eris siliis edifi
 cātis sine fūdāmēto: ruinā nō structurā fa
 ciēs. Quō p̄o vlt ex qb hō hmōi iudiciū
 de seipō hēre potit. docz illūinatissim⁹ Fo.
 gersō cācel. piscin. i suo triptito p. j. c. x. vj
 Ubi pōit tres p̄itates q̄s si hō pura mē
 te dicere p̄t ad dñz: se i statu salutis eē p̄fī
 dar. sināt i statu dānatōis se fore n̄ dubi
 tet. P̄tia est. Sic vlt sic p̄ tuā bonitatē mā
 datū tuū trāsgrediēdo peccauit. qd̄ mibi
 displicet: z doleo qz te offendi: q̄ tot⁹ ve
 nerād⁹ es z colēd⁹. Scda. Dñe bonū ha
 beo p̄positū z desiderū te inuāte p̄cauēdi
 mibi i futurz: ne incidā i pctm: z occasiōes
 p̄cōz iuxta possibilitatē viriū cui tādī Ter
 tia. Dñe bonā hēo volūtātē p̄fessioez ite
 gralit faciedī: p loco z tpe. fm tuū z scē
 m̄tis ecclie mādātū. Et subdit. Has tres
 p̄itates q̄sq̄s q̄licūqz loco z tpe sincerit̄ n̄
 fiete aut mēdacit̄ ex corde p̄nūciauerit: se
 cur⁹ existat se i salutē z grē statu p̄sistere:
 z vitā etnā mereri: q̄uis oia mūdi crimi
 na p̄mississet. Et addit. Si etiā tal absqz
 alta p̄fessioe p̄tinuo decederet. i absentia
 sacerdotis: dormiēdo aut alio quō modo
 morte subita p̄uēt⁹: finalr saluaret: licz a
 cerbissima purgatorij pena mediāte. Et
 p̄nt dicte p̄itates fundari in p̄bo Ezech.
 xvij. dicēt. Si ipi⁹ egerit p̄niaz ab oibz
 pctis suis q̄ opat⁹ est. q̄ ad p̄mā. Et custo
 dierit vniuersa p̄cepta mea. q̄ ad scdam.
 Et fecerit iudiciū z iusticiā q̄ntū ad tertiā
 vt iudiciū referat ad p̄fessioez: iusticia ad
 satisfactioez. Vita viuet z n̄ moriet: oim
 inīgratū ei⁹ q̄ opat⁹ ē n̄ recordabor. Et q̄
 p̄siliū salubre sibiūgit p̄dicat⁹ doctor. Ch̄i
 an⁹ q̄libet singul diebz b is aut sel: sero z
 in mane: aut saltē festiuis diebz redeat ad
 cor suū: p̄sciaz examinās. an tres p̄missas

p̄itates p̄ferre valeat cū cordis sincerita
 te. sicqz itra statū salutē se eē p̄fidat. Q, si
 eas pura mēte fateri n̄ valet obstāte volū
 tate peccādi: q̄ actualr delectat. aut inīq
 p̄posito q̄ q̄s occasiōes pctōz vitare renu
 it. quēadmodū illi q̄ pctis carnalibz mer
 si resurgere nolūt: aut vsuras suas. aut si
 moniacas pactōes: iūstas mercatiōes z
 lucra p̄nuāt: l̄ iūste retinēt alienū. Qui
 q̄ alteri⁹ odio z vidicte desiderio flagrā
 tes: i nocēdi p̄posito p̄seuerāt: aut q̄ p̄rios
 rpalr vel spualr sua negligētia dānificāt.
 H̄ntes officia regēdi p̄lm z sola lucra ca
 ptātes: p̄lo nō de salute z iusticia p̄uidēt
 tes: Certissime scient hī z p̄siles: nec ab
 epō nec a papa absolui posse. z p̄ p̄ns in
 statu dānatōis p̄sopitos. P̄ōr ar̄ hec exa
 miatio breuif fieri. postq̄ lel p̄fecte facta
 est. Facile ei se hō recolligit ad opa p̄ntz
 diei. sz p̄itates p̄dictas. Qd̄ difficult⁹ erit
 si lōgo tpe differat. **S**atagite de
 mū vt euacuat⁹ pctis p̄ dignā p̄niaz: bo
 noz opey exercitio: ozo ib. s. deuot⁹: p̄is
 d̄siderij: sedula p̄bi dī auditōe: corpali
 abstinētijs: vigilijs: z laboribz: elynaz tā
 corpaliū q̄ spūaliū largitiōibz: ceterisqz
 p̄tutū exercitijs. Quēcūqz man⁹ n̄re pote
 rint instāter laborādo: aias n̄ras p̄us ifir
 mas. nūc p̄o purgatas p̄firmare p̄iter et
 oz: mere. Hec q̄ppe s̄t olfatoriola suaue re
 dolētia (ch̄i bon⁹ odor sum⁹. ij. Coz. j.)
 oēm antiq̄ feditatē fetozē pellētia: atz bo
 nā n̄faz samā vsqz ad celū velut fumū aro
 matū exhalātia: sic i apo. scribit⁹ viij. c. Et
 ascēdit fum⁹ aromatu q̄ s̄t ozoel scōz. Et
 i h̄ p̄fecta ē medicia v̄ra p̄suatia. Qua si
 vsi fuerit⁹ securi erit⁹ ab oī piclo atz dāno
E Sz dices itez. Quō euadā p̄iculū: cū
 ēt si oia hec studiosi⁹ obfauero: nihilo
 min⁹ a peste possum nedū ifici: sz ēt ab ea
 morte p̄sumari: Nō q̄ sūt medicie r̄les q̄
 les p̄missi: q̄les ēt spabā. Quāuis dī
 lectissimi magnū ē ita se regere: vt ifirmi
 tas n̄ iuadat: n̄ tū min⁹ ē imo mag⁹ tales
 h̄re medicias: p̄ q̄s ita ifirmitas cobibet
 vt ēt si iuadat: tū oino nocere n̄ possit: sic
 d̄ pbātibz tiriacā ēvidere. Tal ē medicia
 quā d̄di. negz ei dixi n̄ vos iuadet pest⁹: sz
 n̄ nocebit. Ita reuera n̄ nocebit: imo nec
 mors ip̄a si mori p̄tigat. Quis ei diceret
 amarā medicinā q̄ sanitas itroducit ledē

Contra pestilentiam

re infirmū: z nō magis saluare: q̄uis pa-
latū z linguā amaricet: ita nec mors cor-
poris eos ledere putāda ē: q̄m p̄fecte pre-
stat introitū sanitat̄: sic late declarat Ebr̄y.
omel. xxxix. d. morte abel. Quid si ondē-
ro mortē corpis (vā vt p̄missū ē) dispositi
fuerit: nō mō timēda nō eē s̄ sup oia hu-
ius seclī trāsitoria desiderabilē: Quō ro-
go desiderabile non ē: qd̄ nedū apd̄ hoīes
s̄ apd̄ dñm̄ rectissimū oīz cognitorē p̄cio-
sū h̄i: S̄ qd̄ ait de morte iustoz p̄pha. p̄-
ciosa ē inq̄t in p̄spectu dñi: mors sc̄toz ei?
Sc̄toz oēs vocāt q̄ estī maximī p̄ctōres
fuerūt: tñ p̄ p̄tritionē stolas suas ī sangui-
ne agni dealbātes: an fide z vnīde sc̄te ma-
tris ecclie p̄ grām hīnc decedūt: hi ei oēs
in dño cu vniū sūt tāq̄ mēbra corpis ei?
qd̄ est ecclia p̄ fidē z charitatez moriunt.
Iōq̄ eos brificat. Iōā Apo. xiiij. Beati
inq̄t mortui q̄ ī dño moriunt Et recte sūt
bri. Qm̄ iusti q̄ morte p̄occupant in refri-
gerio erūt Sap. iij. Iō salomon mortem
vite hui? exilij p̄fert. Melior ē inquit di-
es mort̄: die natiuitatis. Ec̄s. viij. de hu-
ius deniq̄ laude p̄ q̄ndā d̄r. Mors nihil
aliud ē q̄ exit? de carcere finis exilij: depo-
sitis oneris grauissimī: oīm egritudinum
terminatio: oīm piculoz euasio: oīm ma-
loz p̄sumptio: oīm vinculoz disruptio: de-
biti natural solutio: reditus in patriā: in-
gressus ī gl̄iam. Hīnc etiā b. Aug. in de
quest̄. veter̄ z noui test. Triste inq̄t fuit
mori z terribile in veteri test. qz tunc oēs
in infernū descenderūt. Dō autē ait in de
visita. infir. audacter p̄nuncio: inītiūz vite
hoīs p̄ncipiū doloꝝ ē. Mors s̄o finis. M
mors desiderabil. M mors oīm maloz p̄-
sentiiū finis. M mors oīs laboris clausu-
la/ q̄etis p̄ncipiū. Quis cogitare possz tu-
arū britudinū vtilitates: Quis ei? bñfi-
cia sufficient enucleat: q̄ hoīem ch̄o con-
glutinat. Valeat mors dilectissima: p̄fite-
or q̄ si posse libens te amplecterer: libēter
te gustarē: vltro te subirē. Que attēdens
p̄pha: dilationē ei? suspirauit dicens. Heu
mibi qz incolat? me? plingat? ē: z Apl̄s.
Eupio dissolui z eē cū ch̄o Phil. j. Verū
tñ z hī bona ē mors iustoz: p̄ctōz tñ mors
pessima ē z amarissima. Quia finis trāse-
untiiū delectationū (q̄s p̄ctōres sūmo pere-
desiderāt) z inītiū dānatiōis z intolerabi-

lis miserie. Hīnc d̄r Ec̄i. xl. M mors q̄
amara ē mēoria hoī pacē habenti in sub-
stantijs suis: viro q̄eto et cui? vie directe
sunt ī oībz. Cū aut p̄ n̄am medicinā hoc
agit. vt de p̄ctōibz iusti fiam? p̄ eā mors
pessima erit p̄ciosa Vñ manifestū ē q̄ tūc
nō mō nob̄ sic p̄ medicinā p̄seruatūā dis-
positis nihil dāni affert: s̄z maxia cōmoda
p̄bet: dū nos de p̄ntis exilij miseria trāsi-
fert ad gaudia patrie sempiterna: z tātūz
de sc̄da p̄te simonis S̄ Quo ad tertū
qz linū fumigans extingendum nō ē: nec
arundo q̄ssata p̄fringenda. vt de ch̄o d̄r
Dat. xij. ca. Iō q̄ hanc medicinā p̄serua-
tiūā nō acceperūt dū sani fuerant / sed iaz
p̄uenti mortali infirmitate saluari cupiūt:
nō sunt sine spe venie relinq̄ndi. Qm̄ estī
grauissimū se cōmiserūt piculo q̄visq̄ tunc
p̄uersionē suā distulerūt: Est tñ z huius
piculi cura: ip̄a. s. sera p̄nia: q̄ sic Aug. ait
licz difficile sit vt tūc sit vera / melior ē tñ
sera q̄ nulla. P̄nia enī si in extremo vite
hiatu aduenit sanat z liberat. Dulciū su-
it sera latronis p̄nia: sed nō sera indulgen-
tia. Sed licz latro veniā meruisset in fine
de oi crimine: nō tñ dedit baptizat? peccā-
diz p̄seuerādi autoritatē. hec ille. Ad hāc
aut quō se disponere valeāt n̄a emor̄oīs
sa suo facto docet Hec q̄ppe annis duode-
cim infirmitate zc. vt audistis in euāgelio
Apte hec mulier p̄ctōrē significat q̄ ī peccā-
tis dies suos vsq̄ ad terminū vite p̄nt̄
ducit: z h̄ rōne morbi: t̄pis: z medicine in-
aniter q̄sice. Sic em̄ in sanguis fluxu san-
guis sanguinē effluēdo tāgit: ita etiā q̄ in
p̄ctōz p̄suetudine viuit: p̄ctā p̄ctis addit.
sic p̄ Oseā. iij. d̄r: sanguis sanguinem teti-
git: qd̄ exponēs Greg. hom. xj. in Ezech.
sanguis inq̄t sanguinē tangit: qm̄ p̄ctm̄ pec-
cato addit: vt an̄ dei oculos adiūctis iniq̄-
tatibz aia cruentat Rōne t̄pis duodecim
anni recte t̄ps vite hoīs p̄ctōris rep̄sētat.
Duodecim em̄ ex q̄ncz septē p̄stituitur.
Quincz nūer? ē sensuū hūanoꝝ: s̄m̄ illud
Iuga boum q̄ncz em̄ vt exponit Grego.
hom. xxxvj. Est z nūer? q̄ncz potentiarū
aie s̄m̄ p̄bm. ij. de aia/ q̄ sunt vegetatiua/
sensitiua/ intellectiua/ appetitiua/ z s̄m̄ lo-
cū motiua. quibz oīs vitalis actio exercet.
Septē s̄o vniuersitate t̄pis: qd̄ septē die-
bus currit/ vel etiā vniuersitate creaturaz

Bermo medicinalis Fo. CXLIX

fm eudē Bre. hom. xxxv. significat. Pec-
caroz vita g̃ ex septē z q̃ncz cōponit̃ quia
vniuersū vite sue tps̃ in q̃ncz sensuū oble-
tamentz ab eis p̃sumat. Vel qz oēm aie
sue potentiā ad creaturaz t̃paliū vniuer-
sitate reflectunt: nihil de eternis bonis co-
gitātes. Etiam rōne medicine inefficaz
qm̃ cū desiderioz suoz inopia languēt/ō
voluptate in voluptate fluētēs/ sanari .i.
satiari ab exterioribz bonis huius seculi q̃
sanitate spondēt q̃si a medicis p̃mittenti-
bus curā q̃runt. Quibz oēm substantiā ero-
gant: dū p̃ adq̃rendis h̃mōi t̃paliū corp⁹
z aiām in curis sollicitudinibz laboribus
vane p̃sumunt. Sz in dies deteri⁹ habēt
qz q̃nto t̃palia ampli⁹ habent: tanto ma-
gis grauat/ desideria accēdūt q̃ satiari oī
no nō possunt vt ostensū fuit in festo oīm
sc̃toz p̃tio elapso. Hī g̃ cū ad extrema p̃-
ueniunt p̃mū se illusos cognoscūt: qz tūc
vacuī z inanes oīa hui⁹ t̃pis bona s̃l̃ cum
vita relinq̃re cogunt. Nec aliud supeſt re-
mediū q̃ vt ad fimbriā vestimēti saluato-
ris tangendaz totis desiderijs anhelent.
Quid p̃ vestimentū ch̃i nisi charitas ei⁹
significat sic in euangelio de veste nuptia-
li declarari solet. Eui⁹ fimbria recte mise-
ricordie z charitatis effect⁹ intelligit. Tā-
gat g̃ vestimētū recogitet charitaz ch̃isti
magnitudinē circa se exhibita: quē dāna-
tione dignissimū patient̃ tulit: qz in hac
hora de salute sua cogitare cōcedit. vnde
magnā spem p̃cipiat atqz h̃c vestē nō re-
linq̃t sed oībz alijs p̃ posse exclusis: ad di-
ligēdū suū dilectore se exercet: z sic se negli-
genter egisse recognoscēs p̃pter dei hono-
rē z amorē displicentiā decōmissis extor-
queat. Et qz in h̃ articulo modica hō rōne
vrit: vtilissimū est tūc h̃c p̃ntē fidelē amī-
cū: q̃ d̃ singul⁹ p̃dictz moneat ac amico de-
cedētī i extrema necessitate fidelē assistat.
Nec ab hac dilectōis veste se auelli q̃cun-
qz fraude tentatoris patiat: sed in oībz op-
ponat vestimēti fimbriā: effect⁹ dilectio-
nis marie passionē ch̃i. In cui⁹ merito:
nō suo saluari cōfidat: dicēs apud se semp
Si tetigero zc. si dilectōni ei⁹ incorporatus
fuero saluus ero. Ad quā salutē nos pdu-
cat ch̃is zc. Amen.

De nō timendo mortē

tempore pestis.

B Ecce dñs merito n̄re prauitatē cō-
mor⁹ flagellū extēdit/ p̃mo famis/ mō pe-
stis/ z oībz modis laboram⁹ a correptōe
nos subtrahere. Sz nō ita satagim⁹: cor-
reptōis causā: culpā vicē n̄ram amouere.
In euidētī iā positū ē: dissimulari nō p̃t:
an mag⁹ deū: an carnē n̄raz amem⁹. Quis
em̄ vnqz n̄ram tantā fecit diligentīā ad vi-
tandū pctm̄ q̃ de⁹ summū bonū z sup̃ oīa
diligibile bonū offendit: z mors eterna q̃
crudelissima ē incurrit: q̃nta nūc impēdit
opa: vt mors corp̃is inuitabil paululum
differat. Hinc occasiones vndecūqz qb⁹
suspicio t̃paliū mortē ingerit: sūma custo-
dia cauent. Hinc patria: amici possessiōes
relinquunt ad alia loca fugit. Sz turpitu-
dines z pctā cū eoz occasiōibz p̃tinuant
Ingens timor mortē plūmos inualit: q̃ t̃i-
more dei z mortis eterne extinguit: dū p̃-
euadēda morte carnis: p̃cepta dei soluunt
z fraterna charitas ledit. Si mors t̃i-
menda est: rogo ip̃i iudicate. Que mors:
An t̃paliū q̃ inuitabil est/ an eterna q̃ nō
mō differri: sed penitus excludi p̃t: Hec
certe mors timēda ē: z sūmope cauēda: q̃
aīa imortal occidit p̃ pctm̄: z s̃l̃ cū corpe
infinitibz penis adijcit in gehennā. No-
lite g̃ charissimi mortē istā corp̃is t̃paliū: z
nob̃ factā necessariā timere. Sz mortem
aie atqz gehēne vehement̃ timete: z timē-
do cauetē. Hec ē mors sc̃da de q̃ i Apoē.
c. ij. quā null⁹ electoz videbit. qm̃ eodē tē-
ste. c. xx. Beat⁹ q̃ habet p̃rē in resurrectio-
ne p̃ma/ in his sc̃da mors nō habet p̃rātē
Resurrectio p̃ma est resurrectio iustozū.
Nolite igit timere mortē p̃mā. i. corp̃is/
qz timor ille ē van⁹ z viciōsus. i. nori⁹: z a
ch̃iano hoīe alien⁹. **H** Van⁹: qz in-
utilis: qm̃ mors illa: neqz vitari: neqz ultra
p̃stitutū differri p̃t. Et p̃sertim mors illa
pestilēte: qm̃ ip̃a flagellū dei ē: z in tripli-
cia dei flagella minimū. **Q** flagelluz dei
sit tota scriptura clamat. **V**l̃ Ezech̃ vj.
Gladiū: famē: z pestē: minat. Sic ca. vij.
et alibi locz inuēz. **Q** s̃o sit in tria mini-
mū patz. qm̃ dauid cui ex his tribz optio
data fuerat vt vnū eligeret: q̃ pctm̄ nūera-
tōis p̃t̃ exptaret: pestilētiā elegit. ij. Re-
gū. vl. Euadere aut̃ manū dñi ip̃ossibile ē

8205. 6

2. 205. vlt.

Contra pestilentiam

aut ei resistere. In cuius ditione cuncta sunt posita et non est quae sibi possit resistere voluntati. Hester. xij. Ipse solus est qui vite et mortis habet potestatem. Sap. xvj. et Deu. xxxij. ait dominus Uideret quod ego sum solus: et quod non sit alius propter me. Ego occidam et ego uiuere faciam. Percussio et sanatio: et non est quod de manu mea possit erui. Unde sic sine domino uiuere nemo potest ita nec mori: bona et mala: uita et mors a deo sunt. Eccl. xj. Quae uero uult mori: uiuere quod poterit: Quod etiam experientia satis probat. Moruntur medici. Moruntur profugi. Moruntur inclusi et in abditis locis ab hominibus remoti. Nemo ergo ad tempus a morte preseruari potest: nisi quem dominus uoluerit preseruare. Nam euadere simpliciter impossibile est. Est etiam timor ille uiciosus. i. non rationis: quia timore dei peruersum expellit. Timor ei ille persequitur amorem sui. Amor autem sui inducit contemptum dei: et ita extinguit timorem dei. Nam secundum b. Augustinum. xiiij. de ci. dei. c. vi. Duo distinguuntur amores. Primum: tanquam duarum ciuitatum radices. Amorem. scilicet dei crescens usque ad contemptum sui. Et amor sui crescens usque ad contemptum dei. Et sic isti duo amores primum sunt et se expellunt ita et timores duo hominum amores persequentes. Timor enim persequitur amorem. Qui ei amat timet malum uel offensam ei quod amat. Propter quod propheta non ab inimicis: sed a timore inimicorum se eripiorum dicit. Exaudi domine orationem meam cum deprecor a timore inimici eripe animam meam. Non enim mors: sed mortis timor separat a deo. Hec ei facit recedere a iusticia ne recedatur a labili uita. Denique per timorem se uelle eximere a numero flagellorum: est se uelle eximere a numero filiorum. ut uult Augustinus. li. j. de pasto. Quis tandem non uidet quod iniustum est timere correptionem et non timere culpam: cor rigendam: quod quod temerarium uelle resistere deo: quod enim quem diligit: castigat: flagellat autem omnes filium quem recipit. Sed di. forte non est hec pestis flagellum dei quoniam accidit ab aeris corruptione. Hec potest dici flagellum dei: quod natura operatur. Qui sic replicat: errat: non attendens quod quod sua omnipotentia naturam cunctam creauit: per suam sapientiam creata gubernare non desinit. Natura a se creata: dominus tanquam suo instrumeto utitur. Ipse tamen principaliter operatur. Uisus modo per me operatur et ego. Ioannes. v. Amen. Ex ipso per ipsum: et in ipso sunt omnia. Ro. x. Attende omnes plagas a principio: a deo infli-

ctas: quia infligite sunt misterio creature: non quia ipse misterio creature indignus: quod uero nuntiu delere per uersum mundum. ij. Zachab. viij. Sed quia eis uti uoluit. Sic in diluuiio sic in plagis egypti: in multiplici punitione rebellium in deserto: in persecutiōe filiorum israel per regem salmanazar nabuchodonosor. Est etiam timor ille mortis corporalis ab homine christiano alienus. christiano dico: in tantum nomine sed rei uitate. Alienus quippe est: ne dicam impossibile sine optimam timere: imo hunc non amare et desiderare. Finis uero christiani hominis non sunt presentia sed futura: et eterna atque summa bona. ut uult Augustinus. ser. lxxv. ubi dicit euangelij. Qui uero uult et diligit sine affectu: non potest non uelle media sine quibus sine apprehendere non potest. Nam quod efficaciter uult antecedit: uult et presentis scitum esse tale. Scitum autem est in omni christiano quod affectio bonitatis in se infert mortem corporis. Sequitur enim secundum ordinatam dei potentiam Ioannes beatus artificabitur quod morietur. Cum ergo bonitudo in hac uita possideri non possit nemo ad eam uenire potest nisi per corporis mortem. Quid est quod ianuam formidat: quod intrare desiderat. Denique cum mors iustorum: optabilior sit uita hac miseris: timere mortem est timere meliorem. Nam in uultus si morte preoccupatus fuerit: in refrigerio erit. Unde et salomon. Hortem uita huius exilij profert. Dicitur melior est dies mortis die uitae. Eccl. vij. De cuius laude per quendam dicitur. Mors nihil aliud est quam erit de carcere. Finis exilij: depositio oneris: iussimus: omnium egritudinum terminatio: omnium periculorum euasio: omnium malorum consumptio: omnium uiciorum disruptio: debiti naturalis solutio: reditus in patriam: introitus in gloriam. Et b. Augustinus in de uisi. i. fir. Audacter pronuncio quod in uita huius boni principium uoluntatis est: mors uero finis. Ecce quanta sunt desiderabiles effectus mortis. Et si natura mortem horret: ratio tamen hunc timorem superare: et magis appetere quam timere debet: sic amarum medicinam infirmum sanat. licet gustus infirmus nauseat: tamen ratio sanari cupiens sponte accipit. R. Sed di. forte. Parat esse etiam am libens subire mortem: si certum esse per mortem transire ad uitam. Nunc autem sic mors quod uultus est tanta uita. ita alijs porta finalis serie: quoniam sic preciosa in prospectu domini mors sanctorum est: ita mors peccatorum pessima: quae est finis omnium presentium bonorum: et initium eternorum malorum: id non merito mortem timere: cum quod

Eccl. 7

Sermo medicinalis Fo. CL.

post mortē recipiar ignoro. Ad h̄ dico q̄
in h̄ plimū redarguedi sum⁹: qz trepidav
mus timore: fm̄ psalmiste, vbi nō est
timor. Nō timēda timem⁹: z timēda non
timem⁹. Si dubij sum⁹ z incerti: q̄ p̄ mor
tē iturū sum⁹ z idcirco timem⁹: agedū no
bis ē vt certi fiam⁹. Ad h̄ aut̄ nihil pficit
timor mortis: cui⁹ hora z euent⁹ incertissi
mus ē: z penit⁹ extra n̄ram facultatē pos
tus. S; vita z p̄uersatio ch̄riana. i. ch̄ri p̄
ceptis regulata. Ecce h̄acci spes ancora fir
missima oris q̄ nos certiores reddit futu
re britudis. Est em̄ spes certa expectatio
future britudis: ex dei gr̄a z meritis p̄cedē
tibus pueniēs. vt ait mḡr dist. xxvj. lib. ij.
Hoc ḡ ē qd̄ arguo / qd̄ detestor / qd̄ oib⁹
modis a cordibus v̄ris euelli cupio: timorē
nō timēdo / z timēdo / inserere timorē
Nō aut̄ p̄ma: s; mors sc̄da timēda ē. Nam
mors p̄ma. i. corpis aiām fm̄ statū i q̄ eaz
iuenit: ad penā v̄l gl̄iam mittit. Nam q̄cūq̄
extra gr̄am iuenit: ad gehēnā mittit: quez
p̄o in gr̄a: ad gaudia trāsfert sempiterna.
Nō ḡ mors q̄ hoīs statū q̄ ad gr̄az nō va
riat: z eq̄icerta ē i tpe pestilentie et extra
timēda ē: s; valde timēdū oī hora ne iue
niamur extra gr̄am: h̄ ē in pctō crimināli.
Dis ḡ sollicitudo z labor n̄ ad h̄ tendat:
vt i gr̄a sp̄ viuam⁹ quā peccādo amisim⁹:
p̄ p̄niaz resurgam⁹ ac resurgētes recidiuā
caueam⁹: z p̄ mādatorū dei obseruationez
vias vite celestis iugit̄ ambulem⁹. Nam
ad h̄ dñs mortis horā nob̄ icertā eē voluit:
vt sp̄ p̄cia credat: z tāto feruēt⁹ opemur:
q̄nto icertiores sum⁹: ait Greg. hom. xvij.
sup̄ Ezech. Sic ḡ viuēdo spes nos p̄so
lat: nec fluctuare sinit. Sic ḡ charissimi sic
viuite: z mortē nō timebitis s; securi expe
crabit⁹. Qd̄ facturi esset: si vos in triduo
mōrturos sciret⁹. Nūc agite qm̄ nec tri
duū p̄misit: q̄ penitēti i triduo indulgētiā re
promisit: vt d̄ crastino d̄t Aug⁹. Attēdi
te charissimi eos q̄ bellū iraturū sūt: in q̄
nesciūt: an triūphēt an cadāt: quēadmo
dā sibi p̄uident: vt caute z sufficient̄ arma
ti: z bellis instrumentis muniti: accedāt / q̄
ordie q̄b̄ comitibz t̄c. h̄mōi. Ecce bellum
nob̄ piculosi⁹ im̄inet: mortis iacula expecta
m⁹: q̄ p̄uidere nec cauere possim⁹: iō non
dormiam⁹: armemur armatura: n̄ carnal
i s; sp̄uali. d̄ q̄ apl̄s Eph. vj. z. j. Thef. v.

s; lorica iusticie z charitatis: scuto fidei et
galea spei salutis. Sic vigilātes z armati
mortē nō timeamus s; magis cū desiderio
expectem⁹. Ad h̄ dñs dudū hortat⁹ ē pa
bola decē v̄ginū. Mat. xxv. z p̄issimiliss
as surē expectant⁹ Lu. xij. Nam z dies dñi
h̄ ē dñice vocationis n̄re p̄ mortē: sic fur i
nocte. i. improiuse veniet vbi s. j. Thef. v.
Itē Mat. xij. Videte: vigilate: z orate:
nescit⁹ ei qm̄ tps sit. Et sequit. Vigilate ḡ
nescit⁹ em̄ qm̄ dñs veniet: sero: an media
nocte: an gallicātū: an mane: ne cū venierit
repēte: iuentat vos dormiētes. s. in pctis.
Qd̄ at̄ dico vob̄ oib⁹ dico: vigilate. Hor
tat etiā nos ad idē nūc facto: duz adhuc
longā vitā sibi p̄mittētes: p̄ epidimie pe
stē improiuse rapit. **U**lex vū vos ex
horroz ne mortē timeat⁹: nolo h̄ irelligi d̄
timore naturali: s; rōnaliz volūtario. Est
em̄ timor naturalis: q̄ ē qd̄ā horroz: q̄ natu
ra hoīs horret se gationē aiē a corpe: sic q̄
libet res naturalr appetit p̄manere z resu
git: z resistit q̄ntū p̄t suo p̄rio ipam corru
pturo. Tal timor ē nob̄ cōnaturalis: quē so
la gr̄a dei vincit singularis. Nam z h̄ in sc̄tis
iuenit⁹ ē. Et h̄ timor attēdi nō debet. Nam
ne electi ex h̄ timore mortis pusillanimes
redderent. Aut hūc in se sentiētes: time
rēt se a dño derelictos: timorē hūc dñs sp̄o
te appropinq̄ite sua passiōe assumpsit vsq̄
q̄ ad sudoris sanguinei fustonē: q̄ oēs su
os naturalr mortē horrētes p̄fortaret.
Est z timor rōnal z volūtari⁹: q̄ cōsequit
deliberatā mortis volūtate: fuga vel abie
ctionē: q̄. s. hō n̄ vult mori: z p̄ fugā z aliā
remedia q̄rit i oēm euentū mortē euadere.
Et h̄ timor van⁹ ē noxius z a p̄o ch̄riano
alien⁹: z ita merito relinq̄nd⁹. **D** S;
dicit: si timor ille mortis expellendus ē tāq̄
viciosus: ergo p̄ mortez nullius remediū
nec fuge p̄sidiū q̄rendū ē: S; nō ē idē non
timere mortē corpis: z nō q̄rere mortis di
lationē. Quia tā in h̄ piculoso tpe diuer
sa q̄runt p̄sidiā vt mors euadat: et int̄ illa
pl̄na illicita: q̄ magis aggrauāt q̄ miti
gent irā dei: vt appareat qd̄ i his liceat z
expediat moueo h̄ac q̄stionē q̄ sequit.

manus 25
luc 12

De fuga pestis

Questio de fuga pestis

Utrum regnante

morbo epidimico liceat: p̄lit: et expediat: suspectas: loca et personas fugiendo vel repellendo deiciare. **Q**, nō liceat argui f. Nā repellere vel fugere personas infectas obuiat fraterne charitati. igit nō licet. P̄na nota. **A**n̄s p̄bat. qz charitas fraterna exigit vt primo in necitate subueniat p̄silio et auxilio. fm illd. j. Jo. iij. Siquis h̄z sub h̄z h̄z mūdi. et videt fra. suū ne. ha. et clau. vi. sua ab eo. quō cha. dei est i illo: Nulla at̄ maior necitas: q̄ i casu infectio: qz cetera extrema et articul⁹ mortis. **Q**, et sit inutile. et ita non p̄sit. et p̄ p̄ns nec expediat. p̄bat: qz sic: maxie ad p̄suadā vitā declināz. **S**z h̄ nō. qm̄ cuilibz hoi p̄stitur⁹ ē termin⁹ vite sue a deo: quē p̄terire nō p̄t. fm illud Job. xiiij. Breues dies hois s̄ et nūerus mēsiū ei⁹ ap̄d te est. Cōstituiisti terminos ei⁹ q̄ p̄teriri nō poterūt. q̄ exponēs Breg. li. xij. mo. ast. Statutū q̄ppe iā hoi est: qn̄ tū i ip̄a vita mortali t̄p̄at̄ viuat. et b. Aug. et h̄ i canone. xxiij. q. iij. d. t̄rijs. Certissimē me sciam⁹ neminē vltra terminū sibi p̄fixum eē vētur⁹. **F**ō p̄ nullā fugā vel p̄siliū aut idustriā hūanā mors cauēri p̄t. **A**z ordinatōi diuine nemo resistere p̄t. in cui⁹ dicitōe cūcta s̄ posita. **H**ester. xiiij. Et iō q̄libet certissime in finio sibi p̄stituto moriet. et p̄ p̄ns inutilr̄ progari vel p̄ueniri q̄rit. qd̄ nullo pacto mutat̄. **I**n oppositū arguit. **L**icet et p̄dest i infirmitate vti medicinis. s̄z illd̄ Eccl. xxxviij. Altissim⁹ creauit de fra medicinā. Et vir prudēs nō abhorrebit eā. Et. xvij. c. d. **A**n̄ lāguorē adhibe medicinā. **S**z remouere occasiōē infirmitat̄ p̄s ē medicie p̄suatiue. igit licet et p̄dest eā amouere. **S**z infectio loci et p̄sone ē occasio infectōis alteri⁹. igit licet vitare h̄mōi. **I**re **E**sa. cataplasmauit masam ficoz sup vuln⁹ **E**zechie reḡ iuda et sanat⁹ ē: q̄ mortur⁹ erat. s̄z p̄bū d̄ni. **D**ispone do. tue: qz mo. tu et n̄ vi. iij. Reg. xx

Ad q̄stionis hui⁹ solutionē p̄mittet q̄dā suppositōes seu notabilia: et deinde r̄ndebit p̄ p̄les p̄cloes **S**up

positō p̄ma. **P**estis epidimice accidit aliquā ex sp̄iali dei ordiatōe: ad p̄ctōz punitōez vel iustoz p̄batōez. Aliquā ex causā natura lib: vt corruptōe aeris vel h̄mōi. **F**req̄nti⁹ t̄m ex vtroqz. **P**rim p̄tz **L**eu. xxvj. **H**um. xiiij. **D**eut. xx viij. et alijs plim̄is sc̄pture locis. i q̄b̄ minas d̄ns pla gā pestilētie trās gressoribz leḡ sue. **S**c̄dm̄ patz medicoz auēte **E**tia ex infectōe aeris: p̄ putrefactōez sp̄entū i ora tyberis: orta est rome pestis ḡ uissima. t̄p̄e b̄ti **B**reg. vt h̄z i legēda lva. **T**ertiū ex p̄dicet̄ onsum ē: qm̄ freq̄nter i plagis suis: d̄ns v̄t̄ nature p̄ eū p̄dite m̄sterio. **A**d qd̄ fac̄ illd̄ **A**ug. d. ci. dei. **S**ic res de⁹ administrat̄ suas naturas agere sinat. **S**c̄da suppositio. **P**ene a deo illi cte. sic̄ ira ei⁹ placari p̄nt: p̄ vite p̄li emē dationē: et hūilē ac deuorā dei iuocatōez. **P**tz. iij. **R**eg. viij. ex orōne **S**alomonis a d̄no exaudita: vt h̄z seq̄nti c. **I**re ex d̄cur su. v. c. **H**ic d̄ **E**cc̄. xxxviij. **F**ili i infirmitate tua ne despicias teip̄m s̄z ora d̄ni: et ip̄e curabit te. **E**t in ps. c. **D**ns de celo i terrā p̄spexit: vt audiret gemitū cōpediōtoz et iolueret filios interemptoz. **T**ercia suppositio. **C**ause naturales im̄ p̄diti p̄nt in suis actiōibz p̄ materie siue passi subtractiōem: et etiā p̄trarij adhibitiōē. **I**sta est **A**risto. et oim̄ p̄hoz naturaliu. et p̄tz p̄ exp̄ientia. **I**gnis ei impedit a p̄ductiōe ignis p̄ subtractiōē cōbusti bilitū et infusiōē aq̄z. **Q**uarta suppositio. **D**ia licet: q̄ nullo d̄ni p̄cepto p̄hibent glo. est mḡri sup illd̄. **D**ia mibi licent. j. **L**oz. x. et p̄z. **N**ā sola p̄ctā sunt illicita. qe qd̄ em̄ illicitū est: p̄ctm̄ est. **S**ola aut̄ leḡ trāsgressiōe peccat. **E**xpedi at̄. qe qd̄ ad finis p̄secutiōem p̄mouet et iuyat. **U**nde multa licet q̄ nō exp̄diūt: vt actus indif ferētes. **N**unq̄ aut̄ exp̄diūt q̄ nō licet. **H**is p̄missis ponunt̄ p̄clusiones.

Conclusio prima. **L**icet p̄dest: et expedit: seuiēte morbo epidimico: liberationē ab eodē p̄ media p̄grua q̄rere. **P**atet. nam lege charitatis tene mur: malū remouere si possumus ab his quos tenemur diligere. **T**enemur aut̄ diligere corpa nostra. **S**unt em̄ quattuor charitatis obiecta: siue q̄tuor diligibilia fm̄ b̄tūm **A**ug. j. de doct. ch̄iana. et habe

tur. di. xvij. li. iij. Iniaz. s. vnum qd̄ ē sup̄ nos. s. de^o. Altez qd̄ sumus nos. Tertiu qd̄ est iuxta nos. s. primus. Quartu qd̄ ē infra nos. s. corp^o: tam nrm̄ q̄ p̄ximi: er^o gozē. Datoz. s. omnib^o q̄ tenemur dilige re: tenemur z bñfacere: mala remouendo z bona adhibendo. Nā diligere ē bñvelle. Velle efficac^o operat̄ seu efficit id qd̄ vult si p̄t. Hinc Joā. ait. Non diligam^o p̄bo sed ope z veritate. j. Joā. iij. Debem^o igitur amouere corruptiua corpis dū vale^o mus: inf̄ q̄ non mīmū est pestilentia. Hic concordat apls. Nemo carnem suā vnq̄ odio habuit: s̄ fouet z nutrit Ad Eph. v.

Confirmat̄ ratio. Ad hoc tenemur cor^o porū p̄ximi: q̄ magis nobis: tenet p̄sequētia qz ordine charitat^{is} plus vl̄ prius cor^o pus nrm̄ diligere tenemur q̄ corpus p̄xi mi. Nam mensura dilectiōis p̄ximi: est di lectio sui. Ait em̄ p̄ceptum: Dilige p̄xi mū tuū sic teip̄m. Mensura aut̄ est p̄fecti o^{is} mensurato. x. metaph. qz p̄ximū iynoq̄ q̄ genere. Antecedens patz p̄ illō Amb. Pasce fame morientē: si nō pauisti occidi sti. z idem ē de q̄cūq̄ alio corp^o necessario

Hoderāda est tñ hec conclusio: nisi ad op positū q̄s maiori charitat^{is} vinculo tenea tur. De q̄ dicit̄ infra in conclusioe quarta. Que aut̄ sint p̄grua media: cōclusiōes q̄ sequunt̄ declarabunt. Conclusio sc̄da. Nulla media congruentiora sunt z effica ciora: ad euadēdū epidimie malū: q̄ con uersio ad dñm: p̄ vite emendationē z hu^o milē ac deuotā oōnem. Qz congrua sint p̄bat: qz cā p̄ma z p̄ncipalis morbi: epidimie: est dñs offensus: castigās eos quib^o irascit̄. fm̄ illud Amos. iij. Si est malū i ciuitate qd̄ ego n̄ feci: demeritoria p̄o ē vi ta hoim̄ p̄uersa: s̄ p̄ vite emēdationēz hu milē oōnē vtrāq̄ cā tollit̄ q̄ z effect^o. Nā p̄ hec p̄ctā nra tollunt̄: z dñs nob̄ p̄p̄tiat̄. Un̄ Hierē. xviij. Si p̄niam egerit gēs il^o la a malo suo: p̄pter qd̄ locut^o sum aduer sus eā. Agā z ego p̄niam sup̄ malo qd̄ co gitauit̄ facere ei zē. Ad idē sunt innume ra testimonia nos ad p̄uersionē vocantia: vt inflicta mala remoueant̄: z sc̄toz exem pla. Nā tali p̄uersione z oōne: p̄uersi ni^o n̄ uite liberati sunt a subuersione sue ciuita tis. Sic dauid p̄niaz sacrificiō meruit ces sationē pestis. iij. Reg. vlt. Non aliter be

atus Greg. cū p̄lo grauissimā pestilētie stragē a romanis auferri p̄meruit Ad h̄ deniq̄ legit̄ in historia longobardoz: reuelatum cuidā tpe gumberti regis q̄ gra uissima pestis italiā vastabat: q̄ nequa^o pestis illa cessaret: donec altare brō seba^o stiano p̄strueret̄: q̄ constructo i papia: cessauit illa quassatio. Qz p̄o ceteris reme^o dijs sint efficaciora p̄bat/ qz q̄cquid aliud remediū exhibet̄ irato z n̄ placato dño: si ue corp̄alis medicia: siue fuga: nihil p̄fici t ad tollendū p̄ficue penam a dño irrogatā. Sic em̄ cessante causa cessat effectus. ita etiā manente manet. S̄z manente volun tate dñi puniendi p̄pter p̄ctā: similis z pec catis: non tollit̄ pena. Dia em̄ q̄cunq̄ vo luit fecit in celo z in terra z in oib^o abyssis

Dixi p̄ficue/ qz posset dñs iratus tolle re penā t̄palem. vt in pace t̄pis multipli^o catis p̄ctis tādē irremediabilis pena eter na grau^o p̄lecteret induratos: q̄s corrige re nō poterat pena mitioz emollitos. Qd̄o nihil p̄fici illis stantib^o medicina vel fu ga corp̄alis. qz nō causante cā p̄ma nihil causare p̄t cā sc̄da. Et p̄pter h̄ statutuz est in p̄alio generalit̄ ab innocentio. iij. De pe. z re. cū infirmitas: q̄ cū infirmitas cor poralis: nōnunq̄ ex p̄ctō p̄ueniat. Dicēte dño languido quē sanauerat. Vade z no li ampli^o peccare: ne deteri^o aliqd̄ tibi cō tingat. Priusq̄ corp̄alis medicina p̄ me^o dicos adhibeat: de sp̄uali salute p̄us p̄o^o uideat. z sic salubr^o ad corp̄alis medicie remediū p̄cedat. Et q̄ patz q̄nta p̄uersi^o tas stulta in illis ē: q̄ tpe pestilentiāli p̄ opam dāt vanitati z mūdane leticie: i la^o sciuis societati^o: comestatiōib^o: ludis: cho reis: z ceter^o q̄b^o non placat̄ s̄z offendit̄ de us: q̄ tpe tranquillitatis: Agunt hec vt me moriā mort^{is} violent^o expellant: cū nihil sa lubri^o sit: q̄s frequēter sua nouissima men^o te reuoluere fm̄ illō Eccl. vij. mēozare no uis. t. z in eternum nō peccabis. Quid illi aliud faciūt: nisi q̄ insanoz vulnera me^o tuunt z medicinā p̄ficiunt. Confident̄ in dño dico: p̄ficit̄ hec medicia sp̄ualis si^o ne corp̄ali: etiā cū p̄ntia infirmoz z p̄recta tiōe isecroz: q̄ ois fuga z corp̄alis medi^o cina sine sp̄uali. Nā medicina sp̄ualis semp̄ efficac^o est ad p̄seruationē vite: vel remo tionē mortis male. Nō sic medicina cor^o

De fuga pestis

porat tñ: q̄ et si aliqñ: pmissione diuina p̄
seruaret a morte corpis: mltro pei⁹ induce
ret mortē aie immortalis. Hanc ḡ charissi
mi medicinā spūalē assumam⁹: conuertam
mur ad dñm toto corde: p̄ pctōz cōmissio
rū expiationē Innoem⁹ pactū cū dño: vt
illi solī fūiam⁹: i scrip̄simoz suoz p̄ceptoz
diligēti custodia Effūdā⁹ corda nra co
rā dño: in humili ⁊ deuota oīone rogan
tes: vt a nob auferat irā suā: nobisq̄ recō
cillet: ac det locū p̄nie: vt nō irruat in nos
⁊ vicinos frēs nros mors seua. Non tam
corp⁹ perimēs q̄ animā a deo p̄petue se
parans. **Uex** sine vite emendatione parū
valent oīones. **Considerat** oratio salo. et
ezechi. 2c. **Conclusio** ter. Non sūt sper
nende: acceptāder vtende ḡ epidimīā me
dicine corpales ordinatē: tā p̄seruatiue q̄
curatiue: p̄fertim vbi nō est nota p̄ria vo
lūtas diuina. P̄ria ps ptz p̄ rōnes in op
positū factas. Nā nihil frustra fit in opib⁹
diuis. **De** aut̄ creauit medicinā. Nā vir
tutes curatiuas in creatiōe indidit her
bis: lapidib⁹ ⁊c. iō nō sūt spernēde: s̄ tan
q̄ cetera dei dona ⁊ bñficia cū gratitudine
acceptāde **Et** ḡ ceteras ifirmitates: cer
te mag⁹ ḡ p̄iculosiores: q̄lis est pestilen
tia. **Frē** in casu medic⁹ tenet medicinā in
firmo impedere: ḡ etiā ifirm⁹ eā p̄t recipere:
tenet p̄sequētia: q̄ nemo tenet ip̄edere qd
sine pctō nō p̄t suscipi. **S̄** medic⁹ tenet
sub p̄cepto: etiā ḡtis curare paup̄rē infir
mū: quē medic⁹ suis a morte p̄ualet p̄
seruare Nā mortē languētib⁹: p̄bať iferre:
q̄ hāc cū possit non excludit: vt h̄. lxxxij.
dist. **Prōuidendū** in tex. ⁊ glo. **Nec** min⁹
peccaret infirm⁹: si firm⁹ crederet se pos
se iuuari p̄ certā medicinā eā p̄temnēdo:
q̄ medic⁹ nō exhibēdo: qm̄ nō min⁹ tenet
q̄libz seip̄z diligere q̄ primū: cū primū iu
bet diligere sic seip̄m. **Scda** ps ptz: q̄ vo
lūtatē bñplaciti diuie nobis cognite: tene
mur nraz volūtatē p̄formare i volūto **Nec**
vnq̄ licz velle qd scim⁹ deū nolle **Aut** nol
le qd scim⁹ deū velle. **Cū** diuina volūtas sit
p̄ma ⁊ sola inoblīq̄bilis regla oim̄ bonaz
volūtatū: q̄ sp̄ bona ⁊ iusta ⁊ p̄fecta: **Ad**
Ro. xij. i. tex. ⁊ glo. **ḡ** si cognitū eēt dñm
me v̄ aliū velle p̄ certo istātī mori: nō lice
ret oppositū velle: nec aliqd̄ ad ip̄ediendū
b̄mōi volūtatē p̄ medicinas v̄ alias q̄lis

bet vias q̄rere aut p̄sumere. **Dū** ḡo nō cō
stat volūtas dei bñplaciti circa mortē vel
ifirmitatē mei v̄ alteri⁹: possū (⁊ nōnūq̄
teneor) medic⁹ nō p̄hibēz vt medicinis: ⁊
occasionū fuga laborare ad vite p̄seruati
onē: q̄ v̄l etiā de⁹ oppositū velle me igno
rāte. **Uñ** **Aug. in ench.** Aliqñ inq̄t bona
volūtatē: hō vult aliqd̄ qd de⁹ nō vult: bo
na mltro ampli⁹ mltroq̄ certius volūtatē.
Nā illi⁹ mala volūtas eēt nūq̄ p̄t. **Et** exp̄
plicat: subdēs tāq̄ si bon⁹ fili⁹ p̄ez velit
vīuere: quē de⁹ bona volūtatē vult mori.
Uñ ptz q̄ i casu etiā hō tenet oppositū
velle diuie volūtatē: s̄z nō cognite. **Quar**
ta p̄clusio. Non eēt dñm medicinis p̄serua
tiuis seu curatiuis ḡ legē gemine charita
tis: p̄bať. **Qm̄** in nīlo casu peccandū eō: op
positū eēt ip̄licat. **Si** eim̄ in aliq̄ casu esset
peccādum: i illo casu pctm̄ eēt licitū: ⁊ ita
pctm̄ nō eēt pctm̄. **Nihil** eim̄ qd nō licz fa
ciēdū e: neq̄ p̄pter p̄ns bonū: dicēte ap̄lo
ad **Ro. iij. in effectu.** **Nō** sūt faciēda mala
vt eueniāt bona **S̄z** qd̄ sit ḡ legē chari
tat⁹ dei v̄l p̄imi pctm̄ e: ex diffinitōe pcti
tā **Aug. q̄ Amb. q̄s** recitat mgr̄ di. xxxv.
li. ij. **Iniaz.** **Hic** sub pena excoīcatis p̄bi
bet p̄ Innocentiū. iij. i p̄lito generali: ne
q̄s medicoz p̄ corpali salute aliqd̄ egro
suadeat: qd̄ in piculū aie p̄uertat. **De** pe.
⁊ re. **Cū** ifirmitas. **Et** hac p̄clusiōe duo
sequūt corollaria. **Primū** obligatus p̄lo
ad sacramētoz misteria: fugere nō p̄t in
grauescēte morbo pestilēte: nisi p̄ aliū sa
lut⁹ necessaria suo p̄lo sufficienter poterit
p̄uidere. **Ptz** corollariū: q̄ fugere ⁊ relin
q̄re p̄lm̄ i casu p̄dicto: est ḡ legē sit⁹ ordi
nē charitat⁹. **Contra** legē: q̄ pasto: bon⁹
tenet aiaz suā p̄ ouib⁹ suis i casu nēitat⁹ po
nere **Joā. x.** **Cōtra** ordinē: q̄ mag⁹ dilige
da est aia p̄ri q̄ corp⁹ p̄riū. **Nā** int̄ diligi
bilia fm̄ b̄tm̄ **Aug. h̄** assignat ordo vt **Pū**
mo sup̄ oia de⁹. **Scdo** aia p̄ria. **Tertio**
aia fr̄is. **Quarto** corp⁹: tā nrm̄ q̄ p̄imi.
vt sup̄ notatū e i p̄batiōe p̄me p̄clusionis.
P̄reponere ḡ salutē corpis sui: salutē aie p̄
rimū: est ḡ ordinē charitat⁹: q̄ mag⁹ diligi
gū qd̄ min⁹ diligit. **Corollariū** scdm̄: q̄
libet ch̄ian⁹ vidēs p̄ximū peste ifectū: in
spūalibus v̄l corp̄alibus extrema necessitate
deficere: tenet si p̄t suo misterio subuenire
⁊ ab eo nō fugere: si mortale pctm̄ voluet

rit euitare. Extremā necessitatē: intelligo eū articulū in q̄ nisi iuuaret: vita anie vel corpis puaret: nec ali^o est p̄ns. iuuare potens et volens. Primum ē manifestū ex lege charitatē: q̄ teneor. primo i extrema necessitate subuenire si possū: nec sit ali^o potēs et volēs. In h̄ em̄ casu: opa misericōdie tā spūalia q̄ corpalia cadunt sub p̄cepto. Scdm̄ ptz: qz si nō: maxie p̄pter euitandū corpis sui piculū. Sz h̄ nō excusat: qm̄ nō sunt p̄mittēda certa picula. p̄ximū: p̄pter incerta picula sui: maxie corpis. Nā maiora sunt picula certa incertis: ceteris paribz. Sz periculū p̄ximū in extrema necessitate p̄stituti certū ē si nō succurrat. Periculū p̄ infectiōnis ex p̄ragio morboſi nō ē certū: cū plurimū mīstrātes talibz euadūt illesi: experientia teste. Nūc autē ubi mai^o ē piculū: cauēti^o ē p̄uidendū vt d̄t glo. in. c. Cū infirmū: tas: allegato. De pe. et re. Conclusio q̄n̄ta. Crudelē ē et ch̄riane pietati p̄rium: hominē pestilenticū de domo sue habitatiōnis eijcere: aut i eadē p̄cludere: dū p̄ hoc piculo salutē aie v̄l corpis exponat. Sat̄ seq̄tur ex p̄ori: cū in p̄ximis certa salutis picula oimodis sint cauēda: et misericorditer subleuāda. Deniqz impiū ē et p̄regulā apli nō cōdolere miserie p̄ximū. Gaudeat cū gau. flete cū flet. ad Rho. ij. et ad Gal. vj. Alter alterius onera portate: sic adimplebitis legē ch̄ri. Et illd. j. Joā. iij. s̄ allegatū. Qui h̄z substantiā huius mūdi zc. Substantia hui^o mūdi nō solū d̄c̄ h̄o: na exteriora: sz in genere oēs facultatē subueniēdi p̄ximo. Timere deniqz h̄nt sic fugientes p̄timos: in tali necessitatē articulo: tremēda d̄nt sn̄iaz. Discedite a me maledicti in ig. eter. zc. Cui^o inf̄ ceteras causas etiā h̄ac assignat d̄ns. Infirmitas sui et nō visitastis me: et seq̄tur. Quādū nō fecistis vni de minoribz his: nec mihi fecistis. Dat. xx. v. Est etiā crudelē: addere afflictionē afflictio. Contra q̄s in p̄sona d̄ni in Ps. lxxvij. d̄. Qm̄ quē tu percussisti p̄secuti sūt et sup̄ dolorē vulnez meoz addiderūt. Auertat d̄ns imp̄cationē q̄ sequit̄. Appone iniquitatē sup̄ iniquitatē eoz: et nō irret i iusticia tua. Deleant de libro viventū: et cū iustis nō scribant̄. Sexta p̄clusio. Inuistū ē: timore incerti euent^o mortis: loci igressū aut egressū. phibere: si ex h̄ paupes illi

us: ad extremā necessitatē p̄tigerit puenire. Probat qz nemo sine sui culpa d̄z impediti: q̄ mō min^o suis vti possit: p̄sertim ad necessitatē. Sed paupes ciuitatē non h̄nt culpā inductionis pestis: vt clarū est. cū illa sit p̄ncipaliter a deo tanq̄ a cā p̄rima: et ab indispositiōe elementoz: tanq̄ a causis sc̄dis: q̄ nō debēt phiberi: q̄ minus possint adq̄rere necessaria vite. Cōfirmatur. Nam p̄ liberatiōe ciuitatē ab obsidione: ac ciuiū interemptione: nō ē tradendū inimicis inocēs ad mortē: q̄ m̄ in^o derelinq̄ndi s̄ paupes inocēs i extrema n̄itate: p̄pter liberatiōe ciuitatē a timore pestis. Conseq̄ntia tenet p̄ locū a minore negatiue. Antecedēs ptz. qz in nullo casu inocēs est tradendū in mortē stante immobiliter h̄ p̄cepto. Non occides. Nec p̄ mortē inocētis prouidetur reipublice: sed magis destruitur. vt dicit Lira super Joannem capitulo. xv. Ostendens Caiphā errasse excecatur liuore inuidie: cum dixerat. Expedi vob̄ zc. Licz yba illa s̄m sensum quē ipse nō intellexit p̄phetia fuerunt: nō at̄ ipse p̄pha. Septima p̄clo. Peccat q̄s pena a deo p̄ pctō inflictā conat̄ abijcere: si pctm̄ nō deserit: nec vitā satagit emēda re. Ptz qz talis q̄ntū in se ē: nitit̄ iusticiā dei euacuare: q̄ exigit q̄ pctm̄ impunitum nō maneat. Iusticia dei est: non p̄mittere dedec^o culpe: sine decore iusticie: p̄ penam debitā culpā ordinant̄. vt vult b. Aug^o. Hinc apparet: q̄ reprehensibiles sunt: q̄ ad euadendū diuinas correptiones: p̄ corpalia remedia q̄ spūalia. i. vite emendationem q̄runt. Hi n̄ti vident̄: quō euadant penā suis pctis cōdignā: sed nō quō liberent̄ a culpa. Octaua p̄clusio. Hortis dilatiōe null^o appetere p̄ licite s̄m rectā rōnem: nisi p̄pter speratū maiore in se v̄l alijs p̄fectū spūalē. Illa p̄clusio fundatur in radice sp̄i et charitatis. Nam quod quis diligit super omnia: cui et sperat cōiungi beatifice: plus omnibus desiderat illi amato coniungi: et per consequens nihil ab illa coniunctione impediens appetit. Nisi tale pro nunc impediens: ad perfectiorem coniunctionem: et amati fructiōnem posteriū habendā conduceret. Sz dilatio mortis impedit beatificā coniunctiōne h̄ois cū deo. Ideo illā appetere nō p̄t

De fuga pestis

extra casum exp̄ssuz deū sup oia diligēs:
z sibi p̄iugi sperās. Dia assūpta s̄t mant̄
festa. Fōq̄ apls Pau. Cupio inq̄t dissol
ui z eē cū ch̄o: multo maḡ meli⁹. Per
manere at̄ in carne necariū ē p̄t̄ vos ad
p̄fectū vest̄z. ad Phil. ij. Sile de s̄a. mar
tino legit̄. Dicit̄ in p̄clōne. fm̄ rectā rō
nē: qz appetitu natural̄ z sensitivo sec⁹ est
Hoc em̄ appetitu natural̄ hō appetit p̄
māere. S; h̄ appetit⁹ regland⁹ ē rōe recta

Hona p̄clō. Visitare z
p̄solari hac peste infectos miseros z idigē
tes. tāto maḡ est meritoriu: q̄nto natura
id horret z ḡu⁹ h̄z piculū. P̄t̄z: qz op⁹ p̄
tut⁹ (ceter⁹ p̄ib⁹) mai⁹ habz meritū qd̄ cū
maioze difficultate p̄fici. Auḡt ei meri
tū maioz conat⁹ volūtāt⁹. Hic at̄ necario
maioz est: vbi mai⁹ piculū z maioz diffi
cultas. p̄t̄ qd̄ z martyriū est act⁹ maxi
merit⁹ p̄fectōis. fm̄ b. Tho. ij. q. cxvij
ar. ij. Est etiā op⁹ p̄siliū z mie visitare et
p̄solari talit̄ infirmos. Et op⁹ p̄fectū inq̄n
tū ex charitate etiā aiām. i. vītā supponit
piclō p̄t̄ fr̄em. fm̄ exhortatōez bri Joā
nis dicēt⁹: qm̄ ille (haud dubiū qn̄ ch̄s)
aiām suā p̄ nob̄ posuit. z nos debem⁹ aui
mā p̄ frat̄ib⁹ ponere. j. Joā. ij.

His p̄clōnib⁹. ad p̄posi
tā q̄stionē videt̄ sufficiēt̄ r̄suz. Ex q̄b⁹
h̄ colligit̄ breuissimū p̄siliū cuiuslibet in h̄
tpe afflictōis amplectendū. Seuiēte fla
gello pestilēt̄ie Hec tria fuent̄. Primū. vi
tā n̄ram diligēt̄er a pct̄is purgādo dō re
cōciliemur p̄ p̄uersionē interiorē z p̄nie
sac̄m. Sc̄do pleno corde nos offeram⁹
obediēt̄er deo: ad viuēdū z moriēdū: p̄o
nētes firmi. qz si p̄staret qd̄ dñs nos d̄ hac
vita vocare decreuisset: nulla vellem⁹ q̄re
re remedia. etiā si p̄ illa (qd̄ tñ fieri nō p̄t̄)
p̄suari possem⁹ i vita. Tertio his p̄missis
cū timore dñi q̄ram⁹ remedia p̄suatiua:
siue p̄ occasionū vitatōem. i. illoz a q̄b⁹ p̄
p̄tagionē inficimur: siue p̄ pigmēta medi
cinalia: vel etiā curatiua post infectionē.
Prouiso qz p̄ h̄ nob̄ cōmissi nō negligant̄
nulli sc̄adalu p̄beat̄. Nec p̄xim⁹ n̄r i neces
sarijs corp̄is aut aie relinquant̄. Quib⁹
ob̄suat⁹: fugere loca suspecta. z excludere
p̄sonas piculosas reprobandū nō censeo.

Licet maioris p̄fectōis videret̄. sine his
se totum cōmittere deo.

Ad rōes. q. p̄

ma p̄bat p̄clōnē q̄rtā z ei⁹ corollaria. Ad
sc̄dam q̄ in h̄ fundat̄: qz cuiuslibet boi a dō
statut⁹ est termin⁹ vite infallibilis: quē p̄
terire nō p̄t̄ zc. Hec rō s̄it p̄baret. qz nūq̄
esset vītēdū medicinalib⁹ in q̄cūq̄ infirmi
tate. Nulla fugiēda picula: nihil de futu
ris p̄siliandū. qz sic termin⁹ vite a deo sta
tut⁹ z p̄uisus cert⁹ est z infallibilis: Ita
vniuersa futura deo tanq̄ p̄ntia infallibi
liter z certissime s̄t cognita. Nō tñ iō s̄t ne
cessaria. Vñ ad p̄positū. Sic de⁹ statut⁹ z
p̄uidit terminū vite z mortē: ita etiā me
dia. p̄ q̄ z nō alia hō q̄libet puenit ad ter
minū. Vñ hunc hoicem vult mori p̄ aliq̄
instāt̄: p̄ mediū pestilēt̄ie. Aliū vult i tpe
pestilēt̄ie p̄suari. p̄ fugā locoꝝ infectoꝝ.
Aliū p̄ p̄suatiua medicinalia. Aliū sic. Ali
um alit̄. Cū p̄o sic terminus: ita z media
sint nob̄ incognita. Postq̄ est singla me
dia alias n̄ illicita amplecti: q̄ ad vite cō
p̄uationē p̄ducūt. sperātes etiā illa a dño
p̄uisa. Nā si dñs aliq̄ue per fugā p̄uidit a
morte p̄suari: si ille nō fugeret nō p̄suare
tur. Prouit at̄ dñs illū fugituz: licz hec di
uina p̄notio: nullā necessitatē fugiēdi im
ponat. Et h̄ h̄c r̄sionē nihil militant
auctates Gregorij z Augustini allegare.
Rōnes in oppositū militāt p̄ p̄clōnib⁹ et
p̄xim̄ tertia: licz h̄ qd̄ assumit̄ in sc̄da rō
ne post oppositū. de Ezechia rege. qz tūc
erat moritur⁹: nō h̄z p̄t̄atē si intelligit̄. qz
simplr fuerit p̄uisuz a deo ip̄m tūc fuisse
morituz: qz mutata fuisset p̄uidēt̄ia diuī
na. S; intelligēdū ē. qz erat moritur⁹. fm̄
causas inferiores: si nō miraclose a dño fu
isset curatus. Fuit ei p̄phetia illa Esa. nō
fm̄ diuinā p̄destinationē: s; fm̄ cōminat
onē. Fuisset etiā moritur⁹: si nō oīone sua
ad dñm p̄uerlus fuisset. Se at̄ oratur. z
ad dñm p̄uersuz p̄uidit dñs. eadē cer titu
dine. q̄ plōgationē vite. De hac materia
vidēdū. j. sc̄n. dis. xl. et. xli. Et t̄arū de hac
q̄stioe sn̄ia meli⁹ sententiū semp̄ salua.

Finis questionis.

in se connexionē. hinc p adulteriū dauid
cecidit i homicidiū. Tum qz relinqt post
se habitū ad silia naturalr inclinante. Et
sic oia sanctis in bonū. ita oia pctōibz cō/
uertunt in malū *Eccī. xxxix.* **E** Post/
set qd forte q̄rere: quō iuxta p̄dicta pctm̄
occidit aiā: **S**olutio occidit vt iā non vi
uat vita gr̄e: gr̄a em̄ d̄r vita anie: qm̄ per
hanc fit digna eterna vita: q̄ expulsa per
pctm̄: ania d̄r mortua. qz morti eterne ob
noxia **O**pera q̄ ex charitate facta mortua
dicunt. **Q**m̄ in eterna vita: cui⁹ aiā prop̄
pctm̄ est indigna p eis retributio nō dat:
q̄ daret si ip̄a ex gr̄a p̄cessissent. **N**on q̄ sūt
meritoria alicui⁹ p̄m̄ij i b̄ritudine illi aie.
et iō mortua reputant. **N**on tñ iō oī p̄m̄io
carent: neqz enim d̄m̄itit diuina misericōdia
etiā minima bona irremūerata **E**t
qd̄ vtilitatis afferunt: certe aliam p̄rimo:
altā facienti ea. **N**am si forte pctōz ex offi
cio sibi cōmissō tanq̄ p̄sona publica actū
(vtputa sacramentalē) exercet circa proxi
mū: non defraudat p̄rimus p̄pter pctā mī
nistri qm̄ sacra efficacīā illam q̄ eis com̄
petit ex ope opato: nō h̄nt ex merito mī
nistri: sed d̄ntarar ex merito passiōis chri
sti: cui⁹ efficacīā malicia mistri infirmare
nō p̄t. **R**ecte sicut princeps h̄ns officia/
lem sibi ingratū: q̄cunqz exequit in ratio
ne officij: p̄nceps h̄z rata quātū ad eos q̄
bus in officio mīstrat. licet p hoc ap̄d p̄n
cipē: cui⁹ gr̄am non h̄z: nihil sibi officialis
mereat. **O**portanti deniqz bona opa de ge
nere in pctis: triplicē in genere cōferūt vti
litate. **D**erent retributionē t̄palē z hoc
minimū ē. **D**erent diminutionē pene i
inferno p̄ q̄nto fuando mandata dei. h̄z nō
ex charitate: vitat penaz transgressoribz
debitā. **S**iliter penā soluit quā sacerdos
p̄ p̄fessis z dimissis pctis iniungit: et hoc
maius est **D**isponit tertio ad gr̄e p̄cepti
onē. **N**am de⁹ parat⁹ est cuiuslibet disponē
ti se ad gr̄am dare eam: q̄ pctōz disponēs
se recipit gr̄am. **E**t quō disponet se ad re
cipiendū gr̄am quā nō h̄z nisi opando bo
na opa: **L**ic̄z nondū iustificat⁹ **N**ecqz enim
p̄t se disponere ad gr̄az p̄ gr̄az: alias ha
beret gr̄am p̄usqz haberet: z hic est mari
mus huiuscemōi opey fruct⁹ **H**as z mlt̄
tas alias vtilitates bonas ferūt bōa opa
extra charitatē facta: q̄ cum p̄bationibz

hic rescindunt vide maḡm di. xv. quarti
S Quarto dū a pctis purgati sum⁹:
sup̄est vt sup̄ fenū recūbam⁹. **Q**ui recum
bit q̄scit: z q̄ sup̄posita sunt dep̄mit: opoz
ter q̄ purgatū a pctōz vulneribz q̄scere a
tumultu passionū *Esa. vj.* **S**up̄ quē req̄
escit sp̄s meus: nisi sup̄ humilē z q̄etum
z tremētē f̄m̄ones meos. **I**ta habet inf̄
pretatio *Lxx.* **E**t si addit: contritū sp̄m̄ f̄m̄
interpretationē vulgarā iam habent q̄rtuo z
ista nūc d̄signata **U** sup̄ fenū iubemur se
dere sup̄ fenū n̄re carnis: ip̄am subiugan
do spiritui. ois nāqz caro fenū *Esa. xl.* **S**ic
ad delitiosam d̄ni mensaz assumi meredi
mur zc.

Dominica. xxv.

Sermo. ij. in ordine. c.

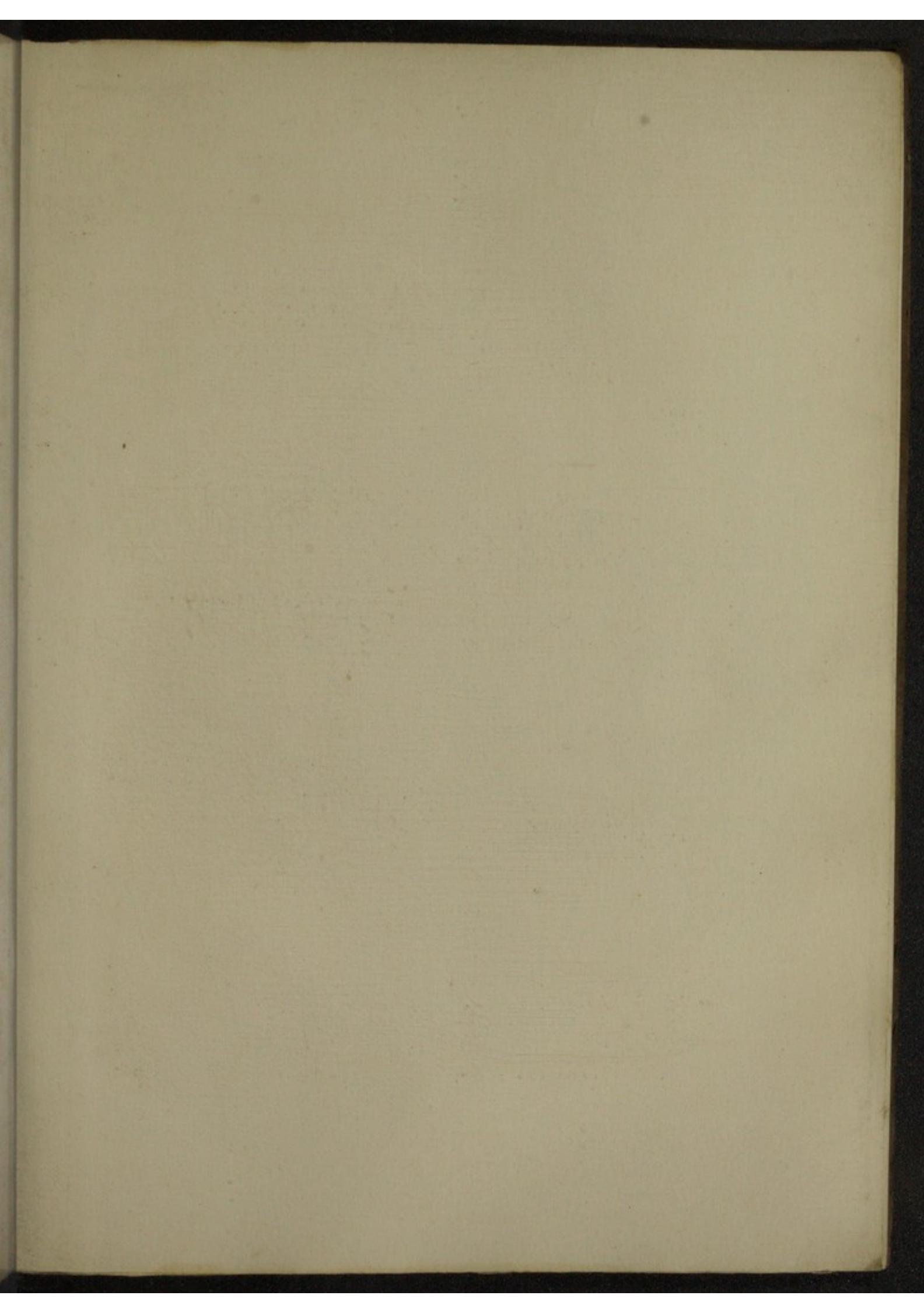
Hic Iesus

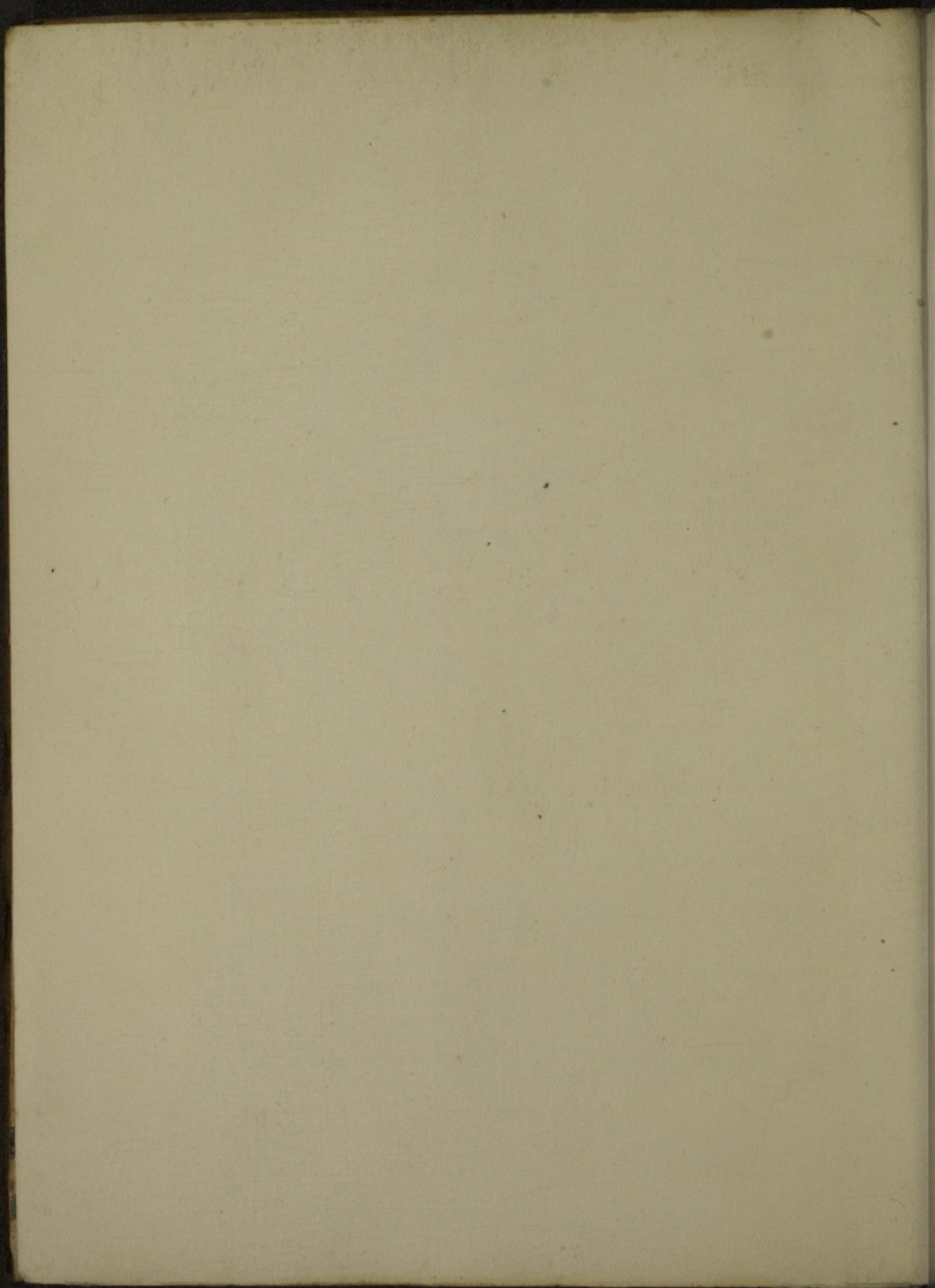
a trās mare galilee z seq̄bat eū
ml̄itudo magna. *Jo. vj.* **A**
Verba hec ex. c. *Jo. vj.* sumpta sūt: z li/
cet hodie nō soleāt a q̄busdā legi in d̄nica
li officio. **I**ncipiūt em̄ aliq̄ euangeliū hōy
die ibi. **L**ū subleuasset zc. vt sit pars illa
final: cum d̄r. hic est vere p̄pha q̄ ventur⁹
est in mūdū respiciat aduentū d̄ni mor i/
choandū: vt sic p̄tinuent dicta dicendis.
Prima p̄o ps cum d̄r. **E**rat aut̄ proximū
pasca: pascale t̄ps respicit rōne cui⁹. tunc i
q̄rto videt addi p̄ma ps euangeliy: z non
modo: eo q̄ tempore illa ps non ita p̄gru
it. qz tñ euangeliū hodie lecto: qd̄ ecclesia
etiā legit i medio q̄dragesime p̄ferrim
tunc annectunt. iō p̄ thēmate sumere sta/
tu: veluti ex euāgelio d̄nice nūc currēt.
Regem celoꝝ h̄bum p̄tis altissimi: i li/
nu p̄tis manentē: pauci hoim nouerunt.
Un̄ p̄pha ait. **R**otus in iudea de⁹: in isrl̄
maḡnū nomen ei⁹. **P**auciores p̄o dei legē
seq̄bant. qz terrenis imersi nondū celestē
gustauerunt dulcedinez. **S**ic em̄ gustato
sp̄u desipit caro. ita gustata carne desipit
sp̄s. **L**ulus tota cā est ignorantia. **Q**uō
em̄ amari poterit qd̄ ignorat: **P**ostq̄ p̄o
d̄ni abijt trans mare galilee n̄re mortalit̄
tatis: z misericōdia fluit⁹: p̄ incarnationis my/
steriū: fact⁹ visibil⁹ in carne: in terr̄z appa

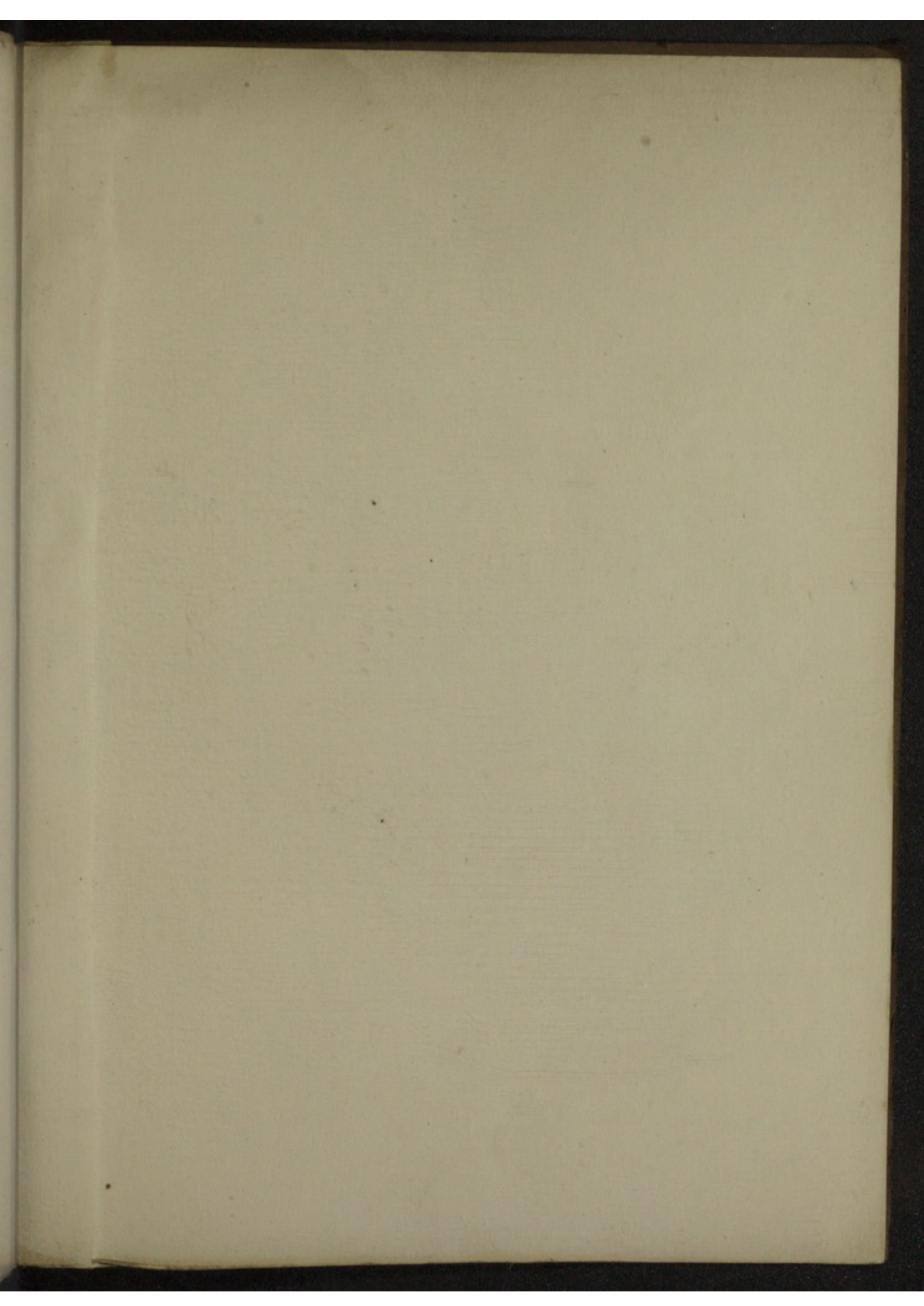
Contra pestilentiam

rendo et cum hominibus peruersando: iam a solis ortu usque ad occasum laudatum est nomen domini. Secuta est enim nunc visus et cognitum magna credentium multitudo: spiritualiter in his qui salutis sunt instrui et refici desideras: sed et ab infirmitate: nisi nisi per christi meritum curabili sanari: et gratia dei decorari cupiens et affectas. Et quidem quicumque fidelium ab eo cupit sanari: doceri: et benigne refici in celis: necesse habet eum in terris ambulante sequi in via mortis et celestis peruersationis: exemplo turbe et multitudinis magne eum imitantes per desertum: secundum thematis verba. Abijt iesus trans mare galilee. **Evangelium** si placet recitet vel omittat tanquam dictum in dominica. iij. quadragesime. **B** Duo in evangelio tanguntur. scilicet sequentis turbe labor et fatigatio: et perfecta lassorum refectio. Primum homines seculi huius horrent. Secundum cuncti desiderant: fugiunt labores et aspernant: refectio desiderat et amatur. **E**x primo diabolus arma sumit ad retinendum suos in periculis. **E**x secundo fortior christus munimen tradit quam inimici fraudes excludantur. **C**irca primum hominibus mollibus carnalibus voluptatum amatoribus: et oculis ac sue voluntatis cultoribus. ut timore male humiliante eos a dei sequela auertat: et in sua effeminationa mollietate conseruet: proponit angelus malus: sua inmissione fraudulenta quicumque. scilicet. **S**eculi contemptum et societatis charorum. **C**arnis amicitiam et oblectamenta eius. **L**aboris magnitudinem et corporis castigationem: proprie voluntatis quam sola habet homo mortificationem. **H**orum omnium in fine continuationem. **E**t hec omnia oportere esse in christi discipulorum imitantibus: seu imitari volentibus per desertum mundi huius: ex evangelio probatur: ex turbe imitatione. **S**i quidem relinquentes propria desertum petierunt: quod ad primum. **C**arnis oblectamenta spreverunt: quod ad secundum. **F**atigationem itineris: famis: laboris: estus: et castigationem corporis passi sunt: quod ad tertium. **V**oluntatem suam reliquerunt: christi doctrinam audientes: haud dubium non alia ratione nisi ut sequantur: quod ad quartum. **I**n his visus in vesperis: quod sine vite designat pseuerarunt: quod ad quintum. **H**ec sunt que christi imitator amplecti habet in diaboli impedimenta: que peregrinationis nostre tempore: multifariis multisque modis occurrunt homini ut in evangelijis dominicis suis loco et tempore auditum est. **C**ontra hec dominus suos imitato-

res confortat societatis multitudine: et refectiois suauitate. **S**ecuri sunt dominum pluri mi viri: mulieres (sexu sed non mollietate torpore) puuli: haud dubium quoniam et senes sanandi infirmi et debiles: tametsi solum viros fiat mentio in euangelio: cum dicitur. **D**iscubuerunt viri numero quasi quinquaginta milia: quod solum viri: hoc est viri liter via mandatorum dei currentes: non effeminati: et multorum incostantia pressi saluati. **V**iros ergo facit mentionem: per hoc denotando. non sexus discretionem aut mulieribus sexus exclusionem a regno: sed intrare debentium ad christi viuam perfectionem. **E**t quod tanta multitudinem premet. **Q**uis se omnibus timoratio exhibebit: transierunt fagine et pulle per ignem et aquam: sequimur et nos viri sexus. sed heu non perfectione. **Q**uia precesserunt non pudeat sed delectet sequi. **E**xtende si placet. **C**onfortat e regione dominus: et refectiois suauitate: quicumque panes frangit in via quibus se sequentes reficit et confortat. **H**ic panes sunt. **M**agnitudo primus contemptum seculi. **H**onestas negotij contemptum carnis amicitiam. **P**aruitas laboris contemptum corporis castigationem. **D**ulcedo meriti contemptum voluntatis proprie iustitiam mortificationem. **E**uasio periculi contemptum deificandi timorem. **D**e primo et in veteri et in nouo testamento testimonium habemus. **I**n veteri Genesim. xv. **E**go sum merces tua magna nimis. **E**t in nouo Matthei. v. **M**erces vestra copiosa est in celis: et apoclypsis. i. **L**uxus post esaiam. **O**culus non vidit: nec auris audiuit. **Q**uem enim tanti primus cellitudo non alliceret: non animaret: et omnia impeditentia postergare et contemptum habere faceret: si eius haberet cognitionem. **Q**uo quod caremus primum pendimus: nec curamus nobis adquirere. **D**e secundo **S**ecura conscientia quasi iuge primum. **P**ro uer. xv. **D**is pro labor et otium studium adquirendum primum tamen in honestate consistit: quod in dicta mine rationis recte: in secunda conscientia in actioe peritiosa. **N**on in vita pecuniaria et beluina rationis propria Adquirent enim legis obseruancia que est deo dicramine rationis recte: et de lege nature: nihil inhonestatis in se habente sed omnem honestate complectente ut patet discurrendo singula. **S**unt denique fere omnia negatiua. **D**e tertio. **E**st enim vita nostra vapor ad modicum parus ut dicit Iacobus. **E**t propheta Psalms. lxxix. **E**l babis nos pane lachrymarum: et potum dabis nobis in lachrymis in mensura. **E**t. ij. **L**ux.

CONTRA PESTILENTIAM. C. BIEL 1510.

